

Христо Ботев
Hristo Botev

Васил Левски
Vassil Levski

Настане вечер - месец изгрее,
звезди обсият свода небесен;
гора зашуми, вятър повее,
Балканът пее хайдушка песен

Le soir tombe - la lune luit,
la voûte céleste est tapissée des étoiles
le vent souffle, la forêt bruisse
le chant des Haiduks entonne le Balkan

CENTRE CULTUREL CANADIEN-BULGARE

Le premier journal bulgare à Montréal *** Premier numéro du journal : le 20 décembre 2001

vol. XIII / N: 72 / 2015 *** 5000 exemplaires *** Gratuit

Ако спечеля, печеля за цял народ.
ако загубя, губя само мене си.

Si je gagne, je gagne pour le peuple entier,
si je perds, je ne perds que moi-même

Културен център

ЗОРНИЦА

6767 Côte des Neiges, 6^{et.}, # 693.3,
Montréal, QC, H3S 2T6

БЪЛГАРСКИ ЕЗИК
за ЧУЖДЕНЦИ

АНГЛИЙСКИ ЕЗИК
ВСЕКИ ВТОРНИК-ЧЕВЪРТЪК

ФРЕНСКИ ЕЗИК
ИСПАНСКИ ЕЗИК
АРАБСКИ ЕЗИК

ХОР НАРОДНИ ПЕСНИ
МОДЕРНИ И НАРОДНИ ТАНЦИ

Българско Училище
„Св. Св. Кирил и Методий“
към Културен център „Зорница“

работещо по Програма на „Министерството
на образованието, младежта и науката“,
най-учтиво ВИ КАНИ

Детска градина	от 3 до 5 год.
Ученици	от 5 до 13 год.
Младежка група	от 14 до 18 год +

НЕ СЕ ТАСИ, ПЛУЙ ЦО НЕ ТАСНЕ!

Рейки семинар в Канада
с учител от България: Кирил Стоянов
Майстор-учител по рейки и медитация

П О Р О Ж П О

2 октомври 2015, петък, от 18.00 ч. - \$10

1500 Gulleden Drive Mississauga, ON L4X 2T7,

(416) 828 9054

МОНРЕАЛ

Медитации - 3-4-5 октомври

За записвания за Инициации-Регресия: (514) 629 6951

РЕКЛАМА

Робърт Шок: Цивилизациите в Египет и Родопите са свързани

снимка: Наталия Малчева

Очаква ви бум на туристи, след като светът научи, казва Робърт Шок

Проф. Ана Радунчева от Археологическия институт към БАН, археоастрономът Робърт Бовал, геологът д-р Робърт Шок и астрофизикът от НАСА Томас Брофи бяха скоро на международна експедиция у нас. Тя изследва останките от цивилизацията, населявала българските земи преди траките, в района на Източните Родопи. «Стандарт» попита Робърт Шок за древните цивилизации у нас и най-интересните находки, които са го впечатлили.

- Какво очаквахте да видите в България и какви са резултатите от вашата експедиция в Родопите?

- Работя на археологически обекти и правя изследвания по темата от края на 90-те години. Геолог съм и преподавам в Бостънския университет, САЩ. Защитил съм докторантурата си по геология и геофизика в университета Йейл. Едно от нещата, които изучавам през последните 25 години, са именно много древни обекти и места по света. Най-известна е може би работата ми в Египет /Шок доказва, че пирамидите и Сфинкса са оформени от дългогодишно влияние на вода и това оборва дотогавашните теории за възрастта им. Той доказва, че са изградени значително по-рано от смятаното дотогава - бел. ред/. Теорията ми за датирането на Сфинкса първоначално бе плод на много дебати в научните среди и бе отхвърляна.

Според официалната наука цивилизациите и изтънчените култури са възникнали едва преди 5000 години. Докато с теорията си за Сфинкса аз приведох научни доказателства, че това не е така, и развити цивилизации е имало далеч преди този период. Едва през последните години ние получихме независими доказателства от древни места по цялата планета, че наистина са съществували далеч по-стари, развити цивилизации, отколкото официалната наука предполагаше.

Например в Югоизточна Турция бяха намерени следи от общество с много развита и изтънчена култура на около 10 000 г. След като посетихме Родопите, смятам, че следи от подобна цивилизация има и в България. И въпреки че бяхме във вашата страна само няколко дни, разглеждайки древните места и светилища, видяхме същия тип геологически следи, каквито виждам и на други места по света.

- Кои места в Родопите успяхте да посетите и какви следи от тази много древна, непозната за официалната наука цивилизация успяхте да откриете?

- За специалистите е ясно, че светилищата, които успяхме да посетим, са използвани през 3000 г. пр. Хр., но са построени върху много по-древни структури. Така че, когато разглеждах каменните структури и геологията, начина, по който са обработени, установих, че те са подобни на тези, открити по целия свят. Другото нещо, което е изключително важно според мен, е че голяма част от тези древни светилища са свързани с естествени пещери в близост. Или естествени пещери, които впоследствие са модифицирани от древните хора. Това е типично именно за периода 10 000 - 9000 г. пр. Христа, когато климатичните условия са били различни. Ние говорим за самия край

на Ледената епоха. Така че климатичните условия са били много по-различни, много сурови. Официалната наука говори за пещерни хора, но всъщност тяхното общество е било далеч по-развито, отколкото предполагаме, както и инструментите, които са използвали.

- Една от световните загадки е именно как са построени част от древните паметници, предвид факта, че би трябвало да са вдигнати от хора без технически познания и нужните инструменти са използвали тези древни цивилизации?

- На местата, които разгледахме в Родопите, са обработвани сиенитни скали, които са изключително здрави в дълбочина, но повърхността им се обработва значително по-лесно, като позволява да се дълбае и оформя. И въпреки че тук не сме имали време за по-подробни изследвания, предполагам, че както на други древни места те са били обработвани с по-твърди скални късове и по-твърди минерали. Тогава все още са нямали мед и желязо, които да направят работата им по-лесна. И затова именно е изумително, че с такива примитивни инструменти, те са успели да създадат подобни структури.

- Каква според вас е била целта да полагат толкова усилия, за да създадат тези структури? Дали те са имали практическа употреба или просто са в резултат на свещен култ?

- Това, което е достигнало до нас, разбира се, са предимно основите на тези структури, тъй като те са били презастроявани и използвани отново. Те са били от изключителна важност за древните общества - да наблюдават движението на небесните тела. Това е било важно за тях от религиозна точка, но и от друго. Там са се случвали много по-

различни неща, отколкото днес. Има доказателства, че в края на Ледената епоха е имало катастрофални климатични промени на планетата, предизвикани от промяна в Слънцето. И за тях тези наблюдения са били изключително важни и от прагматична точка, за да оцелеят.

- Мислите ли, че тези древни цивилизации, съществували преди 8-10 000 години, дори и повече, са били свързани помежду си?

- Да. Те са били свързани по два начина. На първо място - живеели са на една планета, обхваната от климатични промени, и са имали подобни преживявания, независимо къде по света са се намирали. На второ място тези катастрофални промени са довели до миграция в опит да си намерят по-подходящо място за живот. И доказателствата показват, че това са били изтънчени културни общества и цивилизации още в края на Ледената епоха. В Европа говорим за тъмните векове след разпада на Римската империя. Заради климатичните промени тези цивилизации са попаднали също в своите тъмни векове, именно в края на Ледената епоха. Според мен има доказателства, че тези общества са достигнали и това ниво на развитие, което им е позволявало да пътуват, да контактуват помежду си, да обменят културни познания. Защо това да не се правили и цивилизацията, построила пирамидите в Египет, и тази, живяла в Родопите? Например твърдите скали и минерали, с които са построени древните паметници, са се намирали само на няколко места по света. Така че очевидно с тях се е търгувало.

- Кое беше мястото, което ви заинтригува най-много от посетените в България?

- Белинташ е много интересно място. Защото там имаме много древни обработени скали.

И определено искам да се върна отново, за да направим по-сериозно проучване и вече разигравам в главата си сценарии как да се случи това. Татул, което е популярно, според мен крие не само историята, която се разказва - за периода 1000 -2000 г. преди Христа. Но според мен има доказателства, че това място е използвано много по-рано от това. По подобен начин започнаха и проучвания ми в Египет - от една идея, че гледаме монумент, който е значително по-древен от официалните предположения. Общото между тези древни паметници и светилища е, освен възрастта им, разбира се, че са разположени на ключови места за астрономически наблюдения. Въпреки че бях скептичен, преди да дойда, сега съм убеден, че и тук има следи от тези праивилизации. И според мен има и геологически доказателства за това. Това пътуване беше като предястие, което събужда апетита за по-нататъшни изследвания. След като светът научи за това, което имате тук, ще предизвика интереса и на много туристи. Египет е пример за това как подобни експедиции могат да го направят. За съжаление в момента там има напрежение и много хора се страхуват да ходят в Египет, въпреки че ще могат да разгледат пирамидите, Сфинкса и други древни паметници по поречието на Нил. В същото време България е една много красива страна, с приятелски настроени хора, добра кухня и много монументи и светилища, които да се видят. Наистина България е фантастична.

Прочети цялата статия тук: Робърт Шок: Цивилизациите в Египет и Родопите са свързани - Поглед Инфо

http://bulgarski.pogled.info/news/57555/Robert-SHok-TSi-vilizatsiite-v-Egipet-i-Rodopite-sa-svarzani?utm_source=-more-news

Z O R N I T Z A

Z O R N I T Z A EDITION BULGARE Canadien - Bulgare Centre Culturel "ZORNICA"

www.mtlzornica.com

(514) 629-6951 (514) 369-0589 news.zornica@gmail.com publicite.zornica@gmail.com
7448 Kingsley # 501, CSL-Mtl, QC, H4W 1P2

Rédacteur en chef - Iva Belichka

Rédacteurs culture et société - (Montréal) - Pavleta Braikova, Nevena Mitropilitska, Ivelina Dobrova, Milen Boyadjiev, Lachezar Stanchev, Ivan Metodiev, dr Nikolai Kolev, Vera Teneva, Genevieve Fortin, Marta Eliane, Soraya Elbekkali, (France) - Iglia, (Australia, Sydney) - Galia Nikolaewa, Besson (Seattle) - Ivalina Tasheva (Ottawa) - Yordanka Koleva, dr. Krasimir Vagarov (Toronto) - Stela Stefanova (Calgary) - Sinela Djurkova, (Bulgarie) (Sofia) - Lili Goleminova, Pawlin Ivanov, Vania Aleksandrova, Anna Zografova, Vassia Doncheva (Plovdiv) - Radostina Koleva, Velka Slavova Adolescents - Yana Belitchka Patrimoine historique - Angel Stefanov Bible - Milen Boyadjiev, Andrea Fuoco Photo - Stanislava Dudrenova, Pavleta Braikova, Yana Belitchka Psychologie et santé - Yordanka Koleva (Ottawa) Aline Masson (Rawdon) Traduction en français - Ana Asenova, Yana Chopova, Dilyana Mileva Traduction en anglais - Ani Antonova, Divna Paskova, Yordanka Vlahova, Graphic design - Marian Petrov, Milen Boyadjiev

НОВА СЕКЦИЯ В МОНРЕАЛ

за РЕФЕРЕНДУМА 2015

Културен център "Зорница"
(514) 629 6951
6767 Cote des Neiges,
QC, H3S 2T6

РЕКЛАМА

БЪЛГАРИ ОТ ЦЯЛ СВЯТ и БЪЛГАРИЯ обединени за РЕФЕРЕНДУМА - 2015!

<https://www.picbadges.com/Community/55da295b844a9d5c2c24bdd8>

Разговаряме с Димитър Иванов, главен координатор на доброволческия проект за изборните секции на българите в чужбина:

- Какво според вас е състоянието, в световен мащаб, на подготовката на стари и нови секции за Референдума на 25 октомври 2015 г.? Смятате ли, че сме добре подготвени?

- Благодаря за въпроса, Ива. Работихме по проект, който за втори път провеждаме в световен мащаб за подпомагане на масовото участие на българите от чужбина в Референдума на 25.10. 2015 година. Ние имаме за цел да се даде възможност на тези наши сънародници, които имат желание да упражнят правото си на глас, да го направят нормално, без да им се налага да пътуват стотици километри и да чакат с часове на опашки.

Първата ни задача беше да отворим достатъчно на брой изборни секции и те да са разположени оптимално добре географски и лесно

достъпни. Може да кажем, че този етап на този проект приключи, има открити нови секции. Най-важният пробив е в Канада, където за първи път ще има секции във Ванкувър и Калгари. На миналите избори, желаещите да гласуват от Ванкувър трябваше да пътуват до Сиатъл.

Успяхме почти навсякъде да възстановим старите секции, които отново имаха нужда от 40 заявления. Успяхме да отворим и нови секции, например една в Италия, страната с най-малко секции досега. Успяхме да отворим нови секции на екзотични места - на един от Канарските острови, както и в Пърт-Австралия, с усилията на местните български общности. За пръв път ще има секция в Мидранд, квартал на Йохенсбург, което е заслуга на местното българско дружество.

Ще обобща - секциите, като цяло, не са достатъчни, защото пропорционално на този един милион и нещо българи в чужбина са необходими 1000 - 1500 секции. Имаме обаче най-

добрите предпоставки за провеждане на силен референдум в чужбина, може би най-добрите до момента.

Този координационен етап приключи наистина с голям успех.

Следващият етап е да се предложат достатъчно хора за изборните комисии и да се направи добра подготовка и организация, за да се спестят разходи на държавата. В деня на Референдума да се обслужат българските граждани в чужбина по най-добрия и професионален начин - бърза обработка на документите и да се окаже всякакви съдействие на гласуващите.

Най-голямото предизвикателство е информацията - българите трябва да бъдат качествено информирани за най-близката секция и за правата си. Някои смятат, че нямат право да гласуват, защото не са подали предварително заявление, а това не е вярно. Заявления се подават само за откриване на секция.

За да се гласува на 25.10 2015г., ще са

необходими валидни български документи (лична карта или паспорт) или подадено заявление за удължаване на валидността на личен документ за самоличност.

Във връзка с опасенията на българите, живеещи в Щатите, че може да загубят гражданство си, ако гласуват на български избори и референдуми - имаме отговор на Американското посолство в София, че няма такава опасност.

Някои сънародници по света смятат, че нямат моралното право да гласуват на български избори. Нека имаме предвид обаче, че след като сме български граждани, то имаме право да гласуваме. Никой не знае след 10-15 години как ще се завърти посоката на нашия жизнен път. Не можем да си затворим пътя назад. Оставаме си българи в същността си.

Информационната кампания за смисъла на РЕФЕРЕНДУМА е всички българи - и особено важно за тези в чужбина - да имат право да гласуват и по електронен път.

Като членове и на Инициативния комитет «Гласувай без граници» (www.referendum2015.bg) сме във връзка и с нашите сънародници и съмишленици в България. Нека си пожелаем успех!

БЪЛГАРИ ОТ ЦЯЛ СВЯТ
И БЪЛГАРИЯ, обединени
на РЕФЕРЕНДУМ 2015!
Защото сме едно!

--
Български вестник
«Зорница» Монреал
Ива Беличка
Tel: (514) 629 6951
<http://www.mtlzornica.com>

<http://www.starazagora.bg>

За СТАРА ЗАГОРА с много любов! БЪЛГАРИЯ

Стара Загора е един от най-древните градове в Европа. Още през новокаменната епоха (VII-VI хилядолетие преди Христа) благоприятните природо-географски условия стимулират възникването на първите уседнали селища, свързани с развитието на земеделието и скотовъдството. Много са регистрираните праисторически поселения в региона, но три от тях, които са локализиран в чертите на съвременния град, имат световно значение:

СЕЛИЩНА МОГИЛА - най-голямата в България, разположена западно от квартал Кольо Ганчев. Била е висока 17 м и е имала диаметър при основата си 250 м.

АЗМАШКАТА МОГИЛА - първата цялостно проучена в национален мащаб могила

МОГИЛАТА ПРИ ОКРЪЖНА БОЛНИЦА /МБАЛ "Проф. Стоян Киркович"/ - където са открити, консервирани и експонирани „in situ“ най-добре запазените и с най-богат инвентар неолитни жилища в Европа.

На 8 км северозапад от град Стара Загора, в местността "Мечи кладенец", са открити най-старите експлоатирани медни рудници в Европа (V хилядолетие преди Христа). Медодобивът и усъвършенстването на металургията активират развитието на поселищната система през каменно-медната и бронзова епоха. Многобройните имена, с които се е назовавал града са свидетелство за неговото дълголетие.

БЕРОЕ

древнотракийско селище от IV век преди Христа. Богатата материална и духовна култура на траките е симбиоза между местните традиции, повлияни от елинизма и културните

импулси от Мала Азия. До днес остава дискуссионен въпросът около възникването, съществуването, местонахождението и историческата му съдба.

АВГУСТА ТРАЯНА

римски град, основан от император Марк Улпий Траян (98-117 година) в началото на II век (около 107 година след Христа). С площ от 484 декара, ограден с мощни укрепителни съоръжения, той е бил втори по големина в провинция Тракия след Филипопол. Според известният римски историк от IV век Амиан Марцелин, Августа Траяна заедно с Филипопол "красят провинция Тракия", а местните жители го наричали "най-блестящ град". Градът е център на административна област с права на муниципия, с основни управленски структури буле (градски съвет) и демос (народно събрание). От император Марк Аврелий (161-180 година) до император Галиен (253-268 година) Августа Траяна сече собствени бронзови монети, които са били в обръщение почти на целия Балкански полуостров. От античния град са проучени отделни сектори: части от укрепителната система, Южната и Западната порта, форума, аудиториума, термите, обществени и частни сгради с цветни подови мозайки, уличната мрежа и некрополи.

ВЕРЕЯ, БОРУЙ

имена от средновековната история на града. В периода VI-VII век е носил името Верея. През 784 година (VIII век) е посетен от императрица Ирина, която дава средства за възстановяване на укрепителните съоръжения. В нейна чест града се преименува на Иринополис. По време на Втората българска държава (XII-XIV век) града носи името Боруй. Той е бил

административен център на Боруйската хора, която е била една от деветте области /хори/ в средновековна България. От XI-XII век датират най-значимите средновековни паметници, сред които се открояват петте каменни релефа със стилизирани изображения на животни. Един от тях - лъвицата с лъвчето - става централен мотив в герба на град Стара Загора.

ЕСКИ ЗАГРА

През 1364 година градът е превзет от турците, които го преименуват така. Той е бил административен център на Ескизарската каза, обхващаща 109 села.

През Възраждането градът се превръща във важен занаятчийски и търговски център с 50 вида занаяти и повече от 70 дюкяна.

ЖЕЛЕЗНИК

през 50-те години на XIX век града се преименува така по инициатива на старозагорския учител Тодор Шишков като проява на българската национална идея и реакция срещу турския гнет и гръцката църковна експанзия. Заражда се общинското самоуправление. През 1858 година градът е с пет мъжки и три девически училища, създадено е българско читалище. През 1869 година Васил Левски основава един от първите тайни революционни комитети.

СТАРА ЗАГОРА

През 1871 година на Църковния събор в Цариград града получава днешното си наименование. Обособява се Старозагорската епархия, която и до днес съществува в същите граници, обхващайки района на Стара Загора, Казанлък, Нова Загора, Чирпан, Харманли и Свиленград.

Важни дати за града са:

31 юли 1877 година

на тази дата край Стара Загора става една от най-големите битки, при които градът е опожарен и сринат до основи от турците. Единствената оцеляла обществена сграда е Ески джамия. Избити и безследно изчезнали са повече от 14 500 души.

23 януари 1878 година

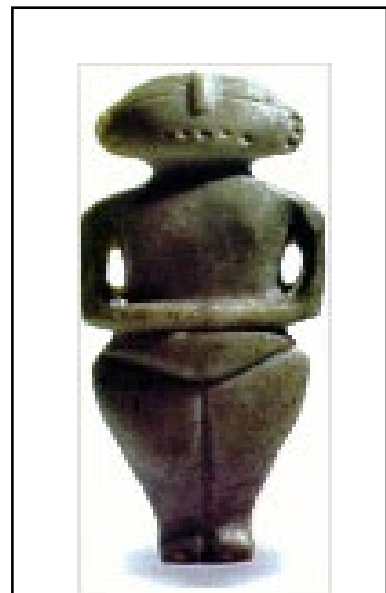
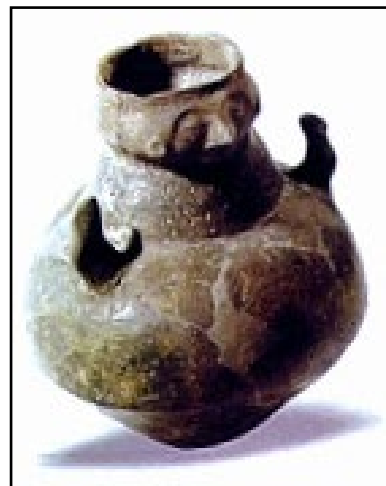
на тази дата градът получава повторно свободата си, но съгласно Берлинския договор остава в пределите на Източна Румелия до Съединението през 1885 година. Многобройните паметници на територията на града напомнят за тези драматични за цяла България събития, а в чест на стогодишнината от Освобождението на мястото на най-кръвопролитните сражения е издигнат Мемориален комплекс "Бранителите на Стара Загора 1877 година"

05 октомври 1879 година

на тази дата е положен основния камък за възстановяването на града от губернатора на Източна Румелия Алеко Богориди съгласно изработеният от чешкия техник Любор Байер план, който превръща Стара Загора в първия след освободенски град със съвременно градоустройствено решение. Днес град Стара Загора е красив и динамично развиващ се индустриален град, университетски център, с много научни и културни институти.

Град с достойно минало, изправен пред предизвикателствата на бъдещето.

ГРАД НА ПОЕТИТЕ И ХУДОЖНИЦИТЕ, ПРАВИТЕ УЛИЦИ И ЛИПИТЕ!

За Монреал КАНАДА

Интервю

Въпросите задава журналистката Павлета Брайкова, Монреал

1. Представете се на читателите.

- Казвам се Нина Николаева Господинова, по съпруг - Димитрова. На 42 години съм. Имам четири деца и риже коте. Не съм сигурна от къде съм. Чувствам се поравно от Пловдив, София и Бургас. Във всеки случай обичам ги поравно.

2. Защо избрахте да живеете в Канада?

- Не си спомням как точно ни хрумна. Със съпругът ми сме завършили френски гимназии - той в София, аз в Бургас. Франция и Канада, и по-точно Квебек, са естествени магнити за хора като нас, но трябваше да минат доста години преди тази идея да придобие очертанията на жизнен проект. Професиите ни на (научен сътрудник в БАН и адвокат), като че ли съдбовно ни закотвяха в България. С времето още повече улегнахме. Дойдоха децата, а с тях и безусловните отговорности. Непрекъснатото тичане, в преследване на най-

разнообразни каузи ме поизмори. Предусетих капана и след претегляне на основанията „за“ и „против“, взехме решение и потеглихме. Помислих си - Канада е на „другия край на света“ и осъзнах, че това звучи чудесно.

3. Как си представяхте живота в Канада?

- Не си го представях, а сега го живея. Виждам живота в Канада като пъстроцветна мозайка от предимно положителни впечатления. Като малка живеях в света на книгите, а сега виждам героите от всички прочетени книги да се разхождат край мен в квартала, където живея, в метрото, по автобуси и паркове. Живея сред африкански принцеси, пирати, приказни злодеи, туземни гномове и исполини, източни красавици, мандарини, махараджи, рицари, сред местните народи и потомците на първите европейски заселници, изобщо - шарен народ, а за мен- неоченимо приключение.

Благодарна съм на

Канада за всичко, което предостави на семейството ми, за спокойствието, за възможността да отворим кръгозора си, да се запознаем с всички тези култури, с отделни хора, довеяни тук с техните уникални съдби. Оказано ни беше изключително гостоприемство, което никога няма да забравя. Тук още витае духът на пионерите, на онези високо организирани, сурови и свободолюбиви хора, които са белязали с добрата си воля и практичността си твърде много аспекти на тукашния, Североамерикански живот.

4. Ще направите ли компромис с професията си в Канада? Ще започнете ли да работите нещо съвсем различно от вашия интерес?

- Интересите ми са доста разностранни, а и по натура съм изключително любопитна - все се надявам в положителен смисъл. За правенето на компромиси обаче от значение са амбициите, не интересите. По професия съм адвокат,

по призвание също. С тази професия ще си другаруваме до живот. Обичам я и продължавам да работя с български клиенти. Иначе, технически, нямам нищо против да се прехранвам от най-разнообразна дейност тук. Не става въпрос за компромис. Такива са реалностите.

5. С какво не успя България да ви задържи?

- България държи здраво и ума, и сърцето ми. Не успя да ме задържи във физическите си очертания, затова пък сега мога да ѝ се наслаждавам и да я изследвам критично отдалеч, да мисля и вниквам по-дълбоко в нейните тайни. Виждам я по-отчетливо оттук. Сигурно съм далекогледа.

6. Ще се върнете ли отново в България?

- Още утре, ако се появи възможност, но на гости на роднини и приятели. В дългосрочен план - кой знае? Отговорът може да бъде в равна степен - разбира се и नाही. Животът ни прави такива криволици,

че траектория право назад не е изключена, но е малко вероятна. Във всеки случай, дано продължим да се чувстваме свободни в житейските си избори, както и досега.

7. С какво България би ви привлякла отново?

- Аз съм в нейната орбита, макар и по-далечна.

8. Какво ще искате да знаят вашите деца за България?

- Всичко. Колкото повече, толкова повече, особено род и език. К о н к р е т н о : български език - писмено, говоримо, мисловно. Българска история - критично, търсейки истината, с разум. Българска литература и останалите изкуства - за да изпълнят със съдържание всяко полезно родолюбие. Да пазят вярата си. Останалото - както преценят.

Йордан Йовков

09.11.1880, Жеравна, Бургаска област – 15.10.1937, Пловдив

Детските и юношеските години на Йовков преминават в родното му място, където получава основно образование (1895). Завършва гимназия в София (1900);

Учителят му по литература – поетът Иван Грозев, му предсказва бъдеще на писател.

След дипломирането си живее в Добруджа, където се преселва семейството му. През 1900 година се преселва в с. Долен извор. Завършва ШЗО в Княжево (1902 – 1904), като по време на обучението си публикува първата си творба – стихотворението „Под тежкия кръст“ (в „Съзнание“, бр.9, 26.10.1902).

В началото на 1904 г. се записва студент в Юридическия факултет на Софийския университет, но смъртта на баща му осуетява следването му. Есента на 1904 г. Йовков се завръща в с. Долен извор и учителства в различни добруджански села до 1912 г., когато е мобилизиран. Участва в Балканската и Междусъюзническата война като командир на рота. През юни 1913 г. е ранен край Дойран, а месец по-късно е повишен в чин. След войните Йовков се установява в София и работи като редактор на списание „Народна армия“, където в бр. 1 публикува очерк за Балканската война – „Утрото на паметния ден“. След като списанието преставя да излиза, Йовков е принуден да търси работа и помощта на Гр. Василев е назначен за библиотекар и редактор на списание „Преглед на Министерството на вътрешните работи и народното здраве“ в Отделението за социални грижи и благотворителност.

Остава на работа до есента на 1915 г., когато отново е мобилизиран и изпратен в гр. Ксанти. А година по-късно е командирован в редакцията на сп. „Военни известия“. След края на Първата световна война настъпва един от най-тежките периоди в живота на Йовков.

Втората национална катастрофа го заварва в Добрич. След трудни дни изпълнени с душевни терзания и материални несгоди, и след като Добруджа е окупирана от румънците, Йовков минава нелегално границата и се установява във Варна, където е учител до есента на 1920 г. След застъпничество на приятели от София е назначен в българската легация в Букурещ. През 1920-27 г. е редовен сътрудник по печата; постоянно е понижаван в

длъжност, поради което в края на 1927 г. напуска легацията. Последните 10 години от живота му са изпълнени с творчески труд и изтощително напрежение, което се отразява на здравето му. Неизлечимо болен, през есента на 1937 година заминава на лечение в Хисаря. Поради влошеното състояние е опериран по спешност в Католическата болница в Пловдив, но след 24 часа Йовков умира. Погребението му в София се превръща в манифестация на народна любов и признателност.

Йовков дебютира като поет. През 1902-11 г. публикува стихове (общо 31) в различни периодични издания – в „Съзнание“, списанията „Пробуда“, „Художник“, „Ново време“, „Ново общество“ и „Бисери“.

Лириката му не се отличава с особено богатство и разнообразие на мотиви – започнал като социален поет, по-късно Йовков трансформира социалния протест в резигнация, печал и умора. Първата си белетристична творба – „Овчарова жалба“, с подзаглавие „Старопланинска легенда“ – Йовков публикува в списание „Просвета“ през 1910 г. Годишните прекарани по фронтовете на трите войни, предопределят тематиката и персонажите в по-нататъчното му творчество. Военните си творби Йовков започва да печата от началото на 1913 г. („Утрото на паметния ден“); до 1917 г. името му се среща и по страниците на списанията „Звено“, „Съвременна мисъл“, на вестниците „Слово“, „Демократически преглед“, „Военни известия“ и „Отечество“. Открояват се импресиите „Те победиха“, „На старата граница“, „Безотечественици“, „Ехо“, разказът „Балкан“ и повестта „Земляци“. В документалните си очерци Йовков обективно свидетелствува за войнишките делници и празници – баталните очерци са ярки художествени свидетелства за преживяното по време на войната – от първия й ден до нейния трагичен край. В тях редом с летописеца присъства и есеистът; синтезът се постига чрез емоционално овладяване на военната тема, пречупена през индивидуалното впечатление. Йовков идва в българската литература с една болка, която пронизва всичко, написано от него за войните, и от която се ражда специфичният му хуманизъм. В баталната му проза няма ожесточение, викове на омраза. **Хуманизмът му се възви-**

сява до философска позиция, очертана от житейския опит и познание за човека и човешката душа. Написаното за войната е едно „не!“ на взаимното изстребление между хората и „да!“ на хуманизма и красотата. Най-значимите си военни творби Йовков събира в излезлите си през 1917 и 1918 г. два тома „Разкази“. Въпреки че на два пъти по-късно се връща към баталните сюжети – веднъж с новелата „Последна радост“ (1920) и след едно десетилетие с разказите „Бели рози“, „Другар“, „На стража“, Йовков изчерпа темата, преди да е приключила самата война за България. В известен смисъл тези последни творби са равностойка, сумирала постиженията и недостатъците на периода, през който авторът израства и се налага като писател от национална величина.

Ако с „Последна радост“ Йовков прави своеобразна рекапитулация на темата за войните, с повестта „Жетварят“ (1920) възвестява завръщането си към сюжетите и проблемите на българското село.

В развитието му на белетрист това е началото на процес, който окончателно оформя идейно-естетическия му свят. „Последна радост“ е кръстопътна книга – в нея са събрани завършекът на един етап и началото на друг.

Когато отсъства от България цели 7 години, тъкмо в чужбина Йовков подготвя трайното си присъствие в националния духовен и литературен живот чрез сборниците „Последна радост“, „Старопланински легенди“, „Вечери в Антимовския хан“, „Женско сърце“ и романите „Чифликът край границата“, „Ако можеха да говорят“, както и незавършения роман „Приключенията на Гороломов“, драмите „Албена“, „Боряна“, „Обикновен човек“ и комедията „Милионерът“.

Ако Иван Вазов е патриотичното, а Елин Пелин – социалното самосъзнаване на българина в националната ни литература, Йовков е неговото нравствено и естетично самопознаване. Подобно на тях той обгръща цялостно народния живот – от раждането на човека до неговата смърт; в мирен труд и война, в мигове на радост, скръб и религиозно преклонение.

По този начин Йовков се утвърждава като класик на българската литература, отбелязал след Вазов и Елин Пелин нов етап в художест-

веното самосъзнаване на нацията. Той търси и разкрива сложната и противоречива душевност на човека, копнеещ за красив и нравствен свят. **Моделът му за човешко поведение съчетава проверените през вековете морални и естетически максими** със скрижалите на житейска философия, съобразена с настъпилите промени в България след войните. Мирогледната си доктрина писателят изгражда върху три начала: **човека, труда и природата.**

Йовков е убеден, че нарушаването на това триединство изправя обществото пред трагични изпитания. Още в повестта „Земляци“ ракурсът, от който изобразява войната, отвежда към проблема за непоправимо нарушената връзка между селянина и земята. В този смисъл повестта е не толкова разказ за военните стълкновения, колкото за последиците от тях – за копнежа у селянина по родното село.

Войната унищожава българския селянин не само физически, но прекъсва и връзката му със земята, разрушава го нравствено. По-късно в сборника „Вечери в Антимовския хан“ Йордан Йовков отново се връща към същия проблем, като причините за отчуждаването на човека от земята са по-различни. На насилията писателят противопоставя труда и близостта с природата: общуването с нея прави хората здрави, красиви, отношенията им – прости и ясни. „Вечерите“ са ясновидско прозрение за пагубните последици от прекъснатата връзка с прамайката природа. Долавяйки тази тенденция много по-рано, Йовков открива непреходна тема за нашата национална литература.

Пространствата на неговия художествен свят, определени от етичното и естетичното начало, обуславят мотива за нравственото прераждане – толкова често интерпретиран от Йовков.

Доверието и вярата в изначалната доброта на човека – това са позициите, от които изобразява героите си. В моралистичния му патос се съдържа упрек към наситената с катастрофи и размирици, с въстания и войни съвременност. В социалния и духовния хаос, обхванали страната, Йовков търси нравствени пътища за разрешаване на противоречията и социалните конфликти, за осъществяване на мечтаната от него хармония.

Поради това силата на неговите художествени внушения не е и не трябва да се търси в идеологията, а **в изобразяването на човешките добродетели, в страданията на хората, в превратностите на съдбата, в крушенията на човешките мечти и най-сетне – в изобразяването на българската природа.**

Силата на Йовковия хуманизъм не е в социалната му ангажираност, а **в категоричната му етичност.**

Първ в българската литература Йовков разкрива диалектиката на красотата – като сила, в която се срещат съзидаването с разрухата, животът със смъртта, щастието със скръбта: от Сали Яшар до Сарандовица, от Албена до Боряна. Йовков издига женската хубост в езически култ, пред който се прекланят героите му.

Греховни или добродетелни, носещи разруха или съзидаание, те са белязани с хубост, поставяща ги над другите – дори и тогава, когато грехът тежи на съвестта им, хубостта стопява ожесточението и го заменя с прошката на възхищението и преклонението.

Като драматург, още с първата си пиеса Йовков сътворява свят, изтъкан от етика и красота, в чиито пространства доброволно се самозаточва, измъчван от алтернативите на моралното и естетичното начало у човека. Тяхното съчетаване разширява психологичните и философски хоризонти на българската драма, отбелязвайки нов, по-висок етап в нейното развитие.

В развитието си като творец Йовков преминава сложни етапи, които очертават посоката от национална към общочовешка проблематика, като по този начин сътвореното от него надхвърля рамките на българската литература и се съизмерва с постиженията на европейската и световната художествена мисъл.

Това обяснява интереса към Йовковото творчество в чужбина и нарастващия брой преводи в различни страни.

70 негови книги са преведени на над 25 езика, а отделни творби на Йовков – на над 37, сред които и арабски, вьетнамски, китайски, персийски, финландски, хинди, шведски, японски и др. езици.

Анна и планината

Невена Митрополитска

Goodreads Author

Невена Митрополитска

е родена през 1969 г. в София, но поделя детството си между любимия ѝ Пловдив (при баба и дядо) и столицата. Завършила е руска и втора специалност английска филология в СУ „Св. Климент Охридски“, след което е работила е като учителка, преводачка и журналистка. От 2002 г. живее със семейството си в Канада. Понастоящем се изявява като майка и библиотекарка през деня и като пишеца през нощта. Като се изключат детско-юношеските опити в поезията, „Анна и планината“ е литературният ѝ дебют.

*** Анна и планината ***

Сестрите Анна и Лора откриват света и изживяват вълненията на детството през късния социализъм – в материална задоволеност и в артистичното присъствие на известния им баща – режисьора Виктор Филковски, и на майка им Таня. Падането на комунизма се оказва първото от поредица преломни събития, довели до това, че светът им се срутва из основи и пътищата им се разделят. Ще успе-

ят ли от отломъците на света, който са изгубили, да съградят нов? Ще успеят ли да се намерят една друга? Ще съумее ли всяка една от тях да открие себе си? Романът „Анна и планината“ е социална сага, разиграваша се в две десетилетия, върху два континента и с две поколения.

***

Интервю за читателите на вестник „Зорница“

„Ако има желание, начин се намира. Понякога ние сами си градим затворите и май няма нищо по-трудно от това да се освободим от собствени-те си ограничения.“

Невена Митрополитска

Казваме здравей на Невена Митрополитска, която живее в Канада от 2002 година и е прекрасна майка и съпруга, чудесна дъщеря и приятел, професионалист в работата си!

А сега да я поздравим и за първата ѝ книга, която едва родена и вече се очертава като много успешна, видяхме вече и отзивите и първите ѝ развълнувани читатели!

1. Невена, разбираме, че тази книга е една сбъдната мечта. Какво те накара да избереш именно тази тема?

- Буквално темата ме намери. Един ден просто така, без повод, си представих, „навлязох“ в една ситуация с непознати хора, и аз самата сякаш гледах с очите на единия от тях. Тази ситуация впоследствие се оказва една от важните сцени в романа. Около нея постепенно се навързва всичко останало

2. Какво означава заглавието „Анна и планината“?

- Това е метафора, която за да се разбере, трябва да се прочете книгата. Не мога да давам тълкувания наготово.

3. Може ли да ни подсказеш тематиката на следващата книга?

- Ами ако няма следваща? Ако успея да довърша това, което съм започнала, и ако реша да го споделя и с някой друг, ще бъде на съвсем различна тематика и действието ще се развива изцяло в България. За разлика от „Анна и планината“, където действието се развива и в България, и в Канада.

4. Какво би искала да кажеш на всички читатели на в-к „Зорница“ и българи в чужбина - има ли нещо, което би искала да им предадеш или пожелаеш?

- На читателите на „Зорница“ и на всички хора искам да пожелая да не се отказват да гонят мечтите си, ама не тези, които обществото им подсказва, че трябва да имат, а онези, истинските, които са имали в щастливия идеалистичен период на младостта. Ако има желание, начин се намира. Понякога ние сами си градим затворите и май няма нищо по-трудно от това да се освободим от собствени-те си ограничения.

Невена, пожелаваме ти здраве, да бъдеш все така обичана и всеотдайна в семейството и работата си! И ще очакваме да се роди скоро и темата за следващата книга.

Успех! И до скоро!

Ива Беличка

МАРИН ГОЛЕМИНОВ

най-космополитния български композитор

Лили Големина

Лили Големина - може би помните, живя 5 години в Монреал, водеше предаване за България на английски език по радио CINQ, и "Български акценти" по Глобал ТВ. През 2007 се завърна в България. Работи в Радио София (част от БНР) от създаването му преди 8 години. Водила е 3 години предаването "Аз се върнах" по БНТ - за българите, които са решили да се завърнат (за кратко или за постоянно в България). Води сутрешния блок на радиото "Радиокафе" и предаването "Моята друга музика", за което има наградата Сирак Скитник и Осмата муза. Продължава много да обича Монреал и да счита, че това е един от най-красивите градове в света! И изпраща специални поздравии на всички свои приятели, които е намерила в Монреал, заради които тези 5 години ще останат незабравими

На 28 септември се навършиха 107 години от рождението на Марин Големинов – един от най-изтъкнатите български композитори, чието творчество е съизмеримо с европейските достижения.

По традиция на този ден бе открит музикалния

сезон в родния град на Марин Големинов – Кюстендил, организиран от сдружението, носещо името на композитора.

Под надслов „От Моцарт до Големинов“ бяха изпълнени творби от великия австриец, от големия британски композитор Бенджамин Бритън и от Марин Големинов, като беше показана уникална снимка, оказваща срешата между двамата големи творци. Изборът на творба от Големинов беше брилянтен – Концертът за струнен квартет и струнен оркестър – творба без аналог в световното творчество и едно от най-изпълняваните български произведения по света. Наскоро в София гостува квартетът на Виенските симфонични и им беше предоставена пълна свобода да си изберат който и да е български квартет – и те си избраха именно този концерт и го изпълниха блестящо с камерен ансамбъл „Софийски солисти“. Сега, при откриването на сезона, солист беше квартет Камерата Орфика, воден от изключителния Марио Хосен. „Мястото на един композитор се доказва, когато той е в една програма с утвърдени майстори и звучи не по-малко

интересно и майсторски сътворен от тях – каза диригентът на камерен оркестър „Орфей“ Райчо Христов.

Това бе една изключителна вечер, на която официално бе обявено решението на Общинския съвет в Кюстендил за учредяване на Национална музикална награда „Марин Големинов“ по инициатива на едноименното сдружение и наследниците на композитора. Наградата е ежегодна и ще се връчва всяка година на 28 септември, на рождената дата на акад. Марин Големинов, като първият неин носител ще бъде оповестен през 2016 година. Той ще бъде определен от жури с председател проф. Пламен Джуров, който е един от прочутите ученици по композиция на Големинов. Регламентът, условията за участие и съставът на журито ще бъдат обявени скоро на специално създаден сайт. „Благодарни сме, че община Кюстендил застана зад тази идея, и специално на кмета Петър Паунов и председателя на ОС Иван Андонов за сърцатата подкрепа и вярваме, че тази награда ще се утвърди като ценно отличие сред българските музиканти у нас

и по света“ – завиха от сдружението „Марин Големинов. В града вече има международен конкурс за китара с 20-годишна история, носещ името на композитора.

Марин Големинов е един от-най-изтъкнатите български композитори с ярко доказано свое място на европейската музикална сцена. Възпитаник на Скола Канторум в Париж, където е учил при Венсан д'Енди, а по-късно специализира в Мюнхен. През 1942 година е премиерата на неговата танцова драма „Нестинарка“, която му носи моментална известност и става най-изпълняваната му творба, многократно поставяна и в чужбина.

Други знакови творби на Големинов са Пет скици за струнен оркестър, Симфонични вариации по тема от Добри Христов (те са част от новия сезон на Оркестъра на БНР),

операта „Ивайло“, с която се открива преди 20 години първото издание на „Сцена на вековете“ във Велико Търново, както и уникалния Концерт за квартет и оркестър. Професор в Музикалната академия (бил е и неин ректор), както и директор на Софийската опера. Негови ученици са Пламен Джуров, Димитър Христов, Емил Табаков, Георги Минчев. Носител е на Хердцова премия, Кавалер е на ордена за изкуство и култура на Франция.

Тази година в сезон 2015/2016 на Софийската филхармония ще прозвучи Прелюд, Ария и Токата за пиано и симфоничен оркестър в изпълнение на прочутия френски пианист и диригент Жан-Бернар Помие, а само преди година на концерта на Кралския симфоничен оркестър в Лондон прозвучаха Три миниатюри за глас и оркестър от Големинов – в една от най-престижните концертни зали в света.

5 000 exemplaires

72- 2015

Journal

de la famille

et la vie des amérindiens

ÉDITEUR CENTRE CULTUREL "ZORNICA"

Културен център
ЗОРНИЦА

БЪЛГАРСКО НЕДЕЛНО УЧИЛИЩЕ
СВ. СВ. КИРИЛ И МЕТОДИЙ

6767 Côte des Neiges, 6e et., # 693.3, Montréal, H3S 2T6

LANGUE ANGLAIS

LANGUE FRANCAIS

LANGUE ESPAGNOL

LANGUE ARABE

LANGUE BULGARE pour Non bulgare

Dance et Chansons traditionnelles

École bulgare
"Saints. Cyrille et Methode"

Chaque dimanche (10.00 - 13.30 h)
Garderie (3 - 6 ages)
Enfants (6 - 13 ages)
Adolescents (14 - 18 ages+)

(514) 629 6951 *** (514) 369 0589
ecole.zornica@gmail.com
www.mtlzornica.com

CENTRE CULTUREL CANADIEN-BULGARE
*Éducation et Formation *Publication
*Établissement et Intégration *Concerts et Événements culturels *Secteur Spirituel
depuis 2001 **ZORNICA** Montréal
6767, Côte-des-Neiges, local 693.3, Montréal, Qc, H3S 2T6

offre 18 niveaux de cours

d' ANGLAIS

plus trois cours de conversation, de préparation aux testes universitaires comme TOEFL, IESL

Les thèmes, les échanges et les exercices en classes permettront aux étudiants d'acquérir non seulement du vocabulaire, des structures grammaticales, mais aussi la facilité de s'exprimer dans cette langue.

NIVEAUX :
Beginnings: 1, 2, 3, 4, 5, 6
Intermediate: 1, 2, 3, 4, 5, 6
Advanced: 1, 2, 3, 4, 5, 6
TOEFL (PBT), (CBT), (IBT)

TARIFS :
Cours de 30 heures/ 3 heures par semaine/ 10 semaines de cours
Cours de TOEFL de 30 heures. Tarif pour un groupe (par personne)
Cours de conversation de 12 heures par mois

Nous offrons les cours de ce niveau aux JUNIORS entre 8 et 12 ans.
NIVEAUX : 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12
20 h chaque niveau - 100 dol
Nous offrons aussi des cours d'aide aux devoirs.

Appelez l'école Zornitza au (514) 629-6951 pour réserver vos places.
ecole.zornica@gmail.com, www.mtlzornica.com

N.B. Aucune classe ne démarrera si le nombre d'étudiants est moins de 6 personnes.

**** Centre culturel canadien-bulgare ZORNICA ****
Édition du journal « Zornica » « Journal de la famille » École « Saints Cyrille et Méthode »
*Bibliothèque *Cours - enfants et adultes
*Établissement et Intégration *Bibliothèque Groupe de danse « Zornica »
*Concerts et Événements culturels *Secteur Spirituel

Siège social : 6767, Côte-des-Neiges, local 693.3, Montréal, Qc, H3S 2T6
Tél. : (514) 369-0589, (514) 629 6951, courriel : zornica.info@gmail.com, site : www.mtlzornica.com

MULTILANGages
la bonne traduction au bon moment

Ana Asenova, traductrice agréée
Membre de l'Ordre des traducteurs,
terminologues et interprètes agréés du Québec

ana_asenova@multilangages.com www.multilangages.com

български | английски | френски bulgare | anglais | français

ПРЕВОД
НА ОФИЦИАЛНИ
ДОКУМЕНТИ

1 514 823 9522

TRADUCTION
DE DOCUMENTS
OFFICIELS

Le Petit Prince

par Antoine de Sainte- Exipéry (1900- 1944)

CHAPITRE XI

La seconde planète était habitée par un vaniteux:

- Ah! Ah! Voilà la visite d'un admirateur ! s'écria de loin le vaniteux dès qu'il aperçut le petit prince.

Car, pour les vaniteux, les autres hommes sont des admirateurs.

- Bonjour, dit le petit prince. Vous avez un drôle de chapeau.

- C'est pour saluer, lui répondit le vaniteux. C'est pour saluer quand on m'acclame. Malheureusement il ne passe jamais personne par ici.

- Ah oui ? dit le petit prince qui ne comprit pas.

- Frappe tes mains l'une contre l'autre, conseilla donc le vaniteux.

Le petit prince frappa ses mains l'une contre l'autre. Le vaniteux salua modestement en soulevant son chapeau.

- Ça c'est plus amusant que la visite au roi, se dit en lui-même le petit prince. Et il recommença de frapper ses mains l'une contre l'autre. Le vaniteux recommença de saluer en soulevant son chapeau.

Après cinq minutes d'exercice le petit prince se fatigua de la monotonie du jeu:

- Et, pour que le chapeau tombe, demanda-t-il, que faut-il faire ?

Mais le vaniteux ne l'entendit pas. Les vaniteux n'entendent jamais que les louanges.

- Est-ce que tu m'admires vraiment beaucoup ? demanda-t-il au

petit prince.

- Qu'est-ce que signifie admirer ?

- Admirer signifie reconnaître que je suis l'homme le plus beau, le mieux habillé, le plus riche et le plus intelligent de la planète.

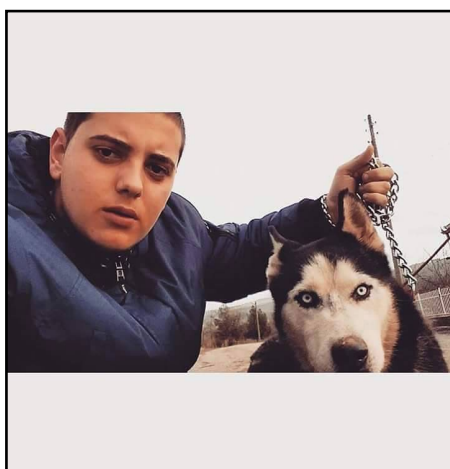
- Mais tu es seul sur ta planète !

- Fais-moi ce plaisir. Admire-moi quand même !

- Je t'admire, dit le petit prince, en haussant un peu les épaules, mais en quoi cela peut-il bien t'intéresser ?

Et le petit prince s'en fut.

Les grandes personnes sont décidément bien bizarres, se dit-il simplement en lui-même durant son voyage.

Павлин Иванов

Велико Търново

Искам си безгрижното детство! ...

Искам пак да се събираме по 30 деца и да играем на най-различни игри,
а не с телефони...

Искам пак ледените сокчета, близалки, вафли, пуканки с играчки .... ,
да правим пакости, да се правим на супер - герои...

Мислехме си, че като станем “големи”, ще станем... нещо много...
Искам пак зимата да се пързеляме безконечно със шейни...,
чувството да се радваш, че ще вали сняг, че приближава Коледа, Нова година ...
Ауууу!...

Да се питаме взаимно - искаш ли да си играем?...,
да се правим на сърдити!...

Оххх!...,
Искам си детството!

Centre culturel “ZORNICA” organise le

CONCOURS “LE SOURIRE DE MON ENFANT”

pour sensibiliser sur l'importance du sourire,
parce que le sourire est le langage des âmes,
parce que son sourire est le plus beau cadeau que
vous pouvez recevoir,
parce que quelque soit son âge, il est toujours votre enfant
Envoyez une photo de votre enfant à l'adresse suivante:
ecole.zornica@gmail.com
Notez le nom, date de naissance (0 à 100 ans),
l'adresse, votre message d'amour
Le journal publiera 10 photos par numéro chaque mois
La photo gagnante sera affichée en grand format,
et votre enfant aura une belle surprise.

Aleksandra Zhbely

Viktoria Braikova

Gergana Doncheva - Sofia

Ivan & Yana Belitchki

Virginia Caumes - France

Iva & Yana Belitchki

Demetra Dimirova - Montréal

Tedi - Eleonora - Petya Krastevi

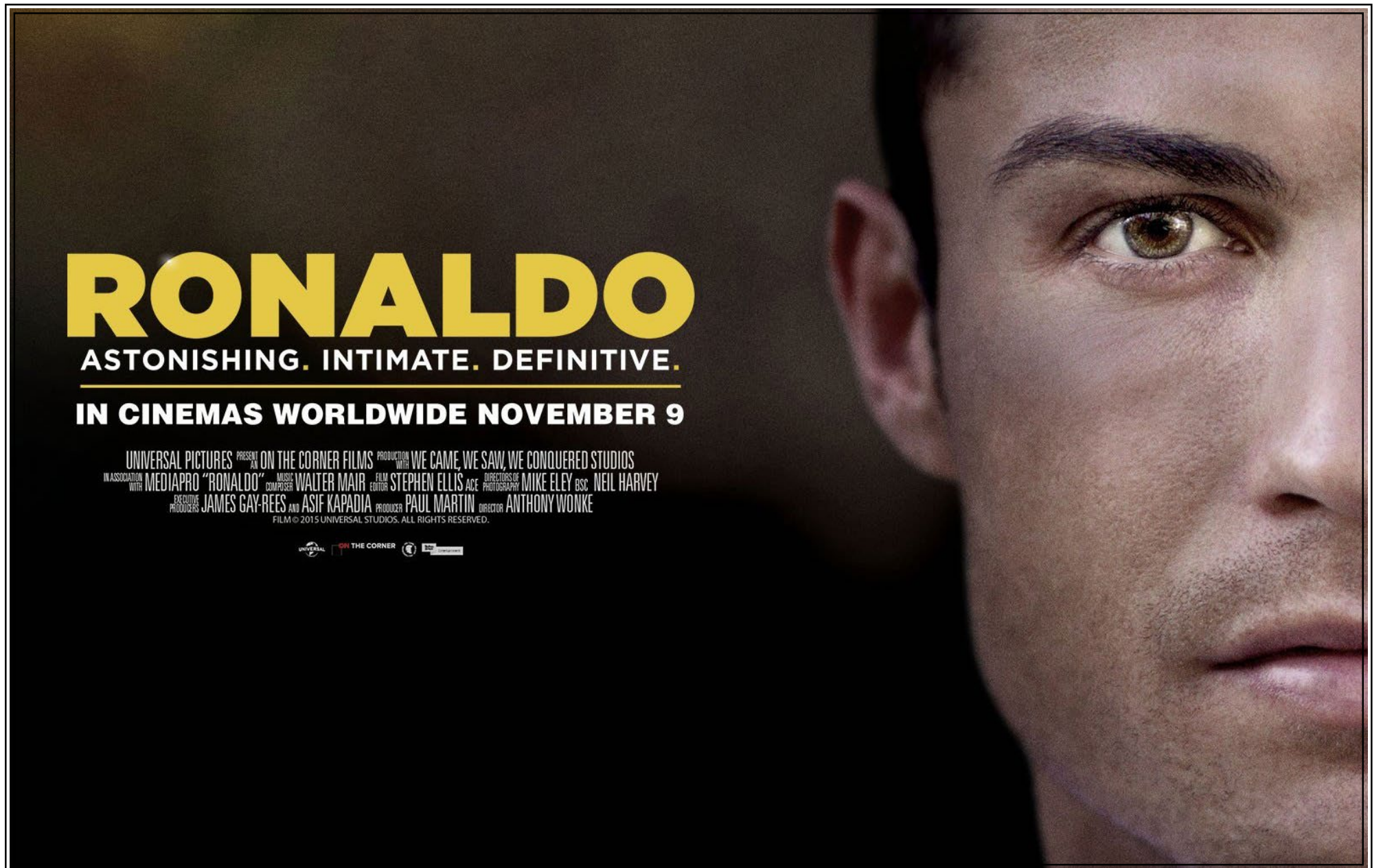

CRISTIANO RONALDO in theaters soon!

RONALDO - Astonishing, Intimate, Definitive

WORLDWIDE - November 9th, 2015

Visit www.ronaldothefilm.com for more information

GROUPE ZORNICA

Photo: “Journal de Montréal”

CENTRE CULTUREL CANADIEN-BULGARE

“ Z O R N I C A ”

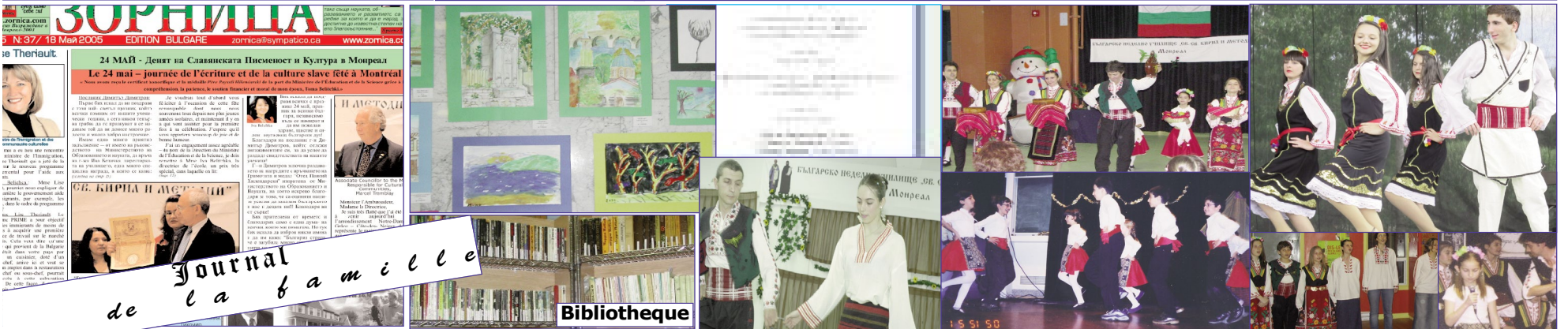

depuis 2001
Montréal

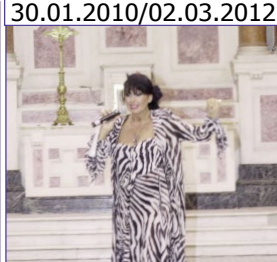
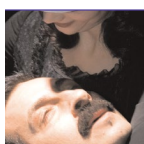
* Éducation et Formation * Publication *Établissement et Intégration *Concerts et Événements culturels *Secteur Spirituel

Journal bulgare Zornica et Journal de la famille Concours de dessin Concours de poésie et de littérature Chorale, Piano, Guitare *Le Groupe de danse bulgare «Zornica»

RENCONTRES AVEC LA COMMUNAUTÉ BULGARE ET AUTRES CONCERTS ET TOURNÉES AU CANADA ET AUX ÉTATS-UNIS DE CHANTEURS ET ACTEURS CÉLÈBRES, INVITÉS DE LA BULGARIE

GEORGI HRISTOV 05.12.2001 08.11.2008	VANIA KOSTOVA 16.12.2001 29.03.2002	ISKRA RADEVA MARGARITA HRANOVA IVAN BALSAMADGIEV 02.06.2002 / 31.10.2003		TONY DIMITROVA 27.07.2002 07.02.2009 / 17.04.2010	THÉÂTRE SATERISUE 30.11.2002
					 SHOUTO NA SLAVI 05.10.2010
VOLODIA STOIANOV 18.01.2003	DUET RITON 01.03.2003 24.10.2009	YORDANKA HRISTOVA 22.03.2003 30.01.2010/02.03.2012	VIKTOR KALEV ET TONY DIMITROVA 17.04.2010	TODOR KOLEV 11.03.2005	KICHKA BODUROVA 12.04.2008 18.03.2011
THÉÂTR E IRVANA 20.11.2010	CINEMA GERACITE- MAXIM GENTCHEV 02.04.2011	IVAILO GUIROV 15.04.2011	STOYAN YANKULOV 23.04.2011	KIRIL STOYANOV Cours Reiki 28.04.2011 -10.05.2011 Conference "L'énergie spirituelle" Rencontre-son livre "La vie des immigrants"	
				 ИМИГРАНТСКИ ЖИВОТ	PETAR RALCHEV 08.05.2011
					DIANA EXPRESSE 27.05.2011
					CONCERT D'AMERINDIEN 11.06.2011

Le centre Zornica a commence à travailler – le septembre 2001

Le premier Concerts et tournées au Canada et aux États-Unis de chanteurs et acteurs célèbres, invités de la Bulgarie – le 05.12.2001, deuxième – le 16.1.2001, etc.
Le premier numéro du journal bulgare à Montréal « Zornica » : le 20.12.2001
L'école bulgare « Sts Cyrille et Méthode » a ouvert les portes le 03.03. 2002.
Le premier conseil de fabrique (temporaire) de l'Eglise bulgare a été créé par le Centre « Zornica » dans l'Eglise russe qui se trouve sur la rue Papineau – le 06.04.2002
Discotheque – le 19.01.2002 Concert de Talants- le 17.02.2002 Bibliothèque

Siège social : 6767, Côte-des-Neiges, local 693.3, Montréal, Qc, H3S 2T6

Tél. : (514) 629 6951(514) 369-0589, courriel : zornica.info@gmail.com, site : www.zornica.com

Why McDonald's Fries Taste So Good

By Eric Schlosser

Excerpt From Eric Schlosser's new book
'Fast Food Nation' (Houghton-Mifflin, 2001)

The taste of McDonald's french fries played a crucial role in the chain's success -- fries are much more profitable than hamburgers -- and was long praised by customers, competitors, and even food critics. James Beard loved McDonald's fries. Their distinctive taste does not stem from the kind of potatoes that McDonald's buys, the technology that processes them, or the restaurant equipment that fries them: other chains use Russet Burbanks, buy their french fries from the same large processing companies, and have similar fryers in their restaurant kitchens. The taste of a french fry is largely determined by the cooking oil. For decades McDonald's cooked its french fries in a mixture of about seven percent cottonseed oil and 93 percent beef tallow. The mixture gave the fries their unique flavor -- and more saturated beef fat per ounce than a McDonald's hamburger.

In 1990, amid a barrage of criticism over the amount of cholesterol in its fries, McDonald's switched to pure vegetable oil. This presented the company with a challenge: how to make fries that subtly taste like beef without cooking them in beef tallow. A look at the ingredients in McDonald's french fries suggests how the problem was solved. Toward the end of the list is a seemingly innocuous yet oddly mysterious phrase: «natural flavor.» That ingredient helps to explain not only why the fries taste so good but also why most fast food -- indeed, most of the food Americans eat today -- tastes the way it does.

Open your refrigerator, your freezer, your kitchen cupboards, and look at the labels on your food. You'll find «natural flavor» or «artificial flavor» in just about every list of ingredients. The similarities between these two broad categories are far more significant than the differences. Both are man-made additives that give most processed food most of its taste. People usually buy a food item the first time because of its packaging or appearance. Taste usually determines whether they buy it again. About 90 percent of the money that Americans now spend on food goes to buy processed food. The canning, freezing, and dehydrating techniques used in processing destroy most of food's flavor -- and so a vast industry has arisen in the United States to make processed food palatable. Without this flavor industry today's fast food would not exist. The names of the leading American fast-food chains and their best-selling menu items have become embedded in our popular culture and famous worldwide. But few people can name the companies that manufacture fast food's taste.

The flavor industry is highly secretive. Its leading companies will not divulge the precise formulas of flavor compounds or the identities of clients. The secrecy is deemed essential for protecting the reputations

of beloved brands. The fast-food chains, understandably, would like the public to believe that the flavors of the food they sell somehow originate in their restaurant kitchens, not in distant factories run by other firms. A McDonald's french fry is one of countless foods whose flavor is just a component in a complex manufacturing process. The look and the taste of what we eat now are frequently deceiving -- by design.

THE New Jersey Turnpike runs through the heart of the flavor industry, an industrial corridor dotted with refineries and chemical plants. International Flavors & Fragrances (IFF), the world's largest flavor company, has a manufacturing facility off Exit 8A in Dayton, New Jersey; Givaudan, the world's second-largest flavor company, has a plant in East Hanover. Haarmann & Reimer, the largest German flavor company, has a plant in Teterboro, as does Takasago, the largest Japanese flavor company. Flavor Dynamics has a plant in South Plainfield; Frutarom is in North Bergen; Elan Chemical is in Newark. Dozens of companies manufacture flavors in the corridor between Teaneck and South Brunswick. Altogether the area produces about two thirds of the flavor additives sold in the United States.

The IFF plant in Dayton is a huge pale-blue building with a modern office complex attached to the front. It sits in an industrial park, not far from a BASF plastics factory, a Jolly French Toast factory, and a plant that manufactures Liz Claiborne cosmetics. Dozens of tractor-trailers were parked at the IFF loading dock the afternoon I visited, and a thin cloud of steam floated from a roof vent. Before entering the plant, I signed a nondisclosure form, promising not to reveal the brand names of foods that contain IFF flavors. The place reminded me of Willy Wonka's chocolate factory. Wonderful smells drifted through the hallways, men and women in neat white lab coats cheerfully went about their work, and hundreds of little glass bottles sat on laboratory tables and shelves. The bottles contained powerful but fragile flavor chemicals, shielded from light by brown glass and round white caps shut tight. The long chemical names on the little white labels were as mystifying to me as medieval Latin. These odd-sounding things would be mixed and poured and turned into new substances, like magic potions.

I was not invited into the manufacturing areas of the IFF plant, where, it was thought, I might discover trade secrets. Instead I toured various laboratories and pilot kitchens, where the flavors of well-established brands are tested or adjusted, and where whole new flavors are created. IFF's snack-and-savory lab is responsible for the flavors of potato chips, corn chips, breads,

crackers, breakfast cereals, and pet food. The confectionery lab devises flavors for ice cream, cookies, candies, toothpastes, mouthwashes, and antacids. Everywhere I looked, I saw famous, widely advertised products sitting on laboratory desks and tables. The beverage lab was full of brightly colored liquids in clear bottles. It comes up with flavors for popular soft drinks, sports drinks, bottled teas, and wine coolers, for all-natural juice drinks, organic soy drinks, beers, and malt liquors. In one pilot kitchen I saw a dapper food technologist, a middle-aged man with an elegant tie beneath his crisp lab coat, carefully preparing a batch of cookies with white frosting and pink-and-white sprinkles. In another pilot kitchen I saw a pizza oven, a grill, a milk-shake machine, and a french fryer identical to those I'd seen at innumerable fast-food restaurants.

In addition to being the world's largest flavor company, IFF manufactures the smells of six of the ten best-selling fine perfumes in the United States, including Estée Lauder's Beautiful, Clinique's Happy, Lancôme's Trésor, and Calvin Klein's Eternity. It also makes the smells of household products such as deodorant, dishwashing detergent, bath soap, shampoo, furniture polish, and floor wax. All these aromas are made through essentially the same process: the manipulation of volatile chemicals. The basic science behind the scent of your shaving cream is the same as that governing the flavor of your TV dinner.

SCIENTISTS now believe that human beings acquired the sense of taste as a way to avoid being poisoned. Edible plants generally taste sweet, harmful ones bitter. The taste buds on our tongues can detect the presence of half a dozen or so basic tastes, including sweet, sour, bitter, salty, astringent, and umami, a taste discovered by Japanese researchers -- a rich and full sense of deliciousness triggered by amino acids in foods such as meat, shellfish, mushrooms, potatoes, and seaweed. Taste buds offer a limited means of detection, however, compared with the human olfactory system, which can perceive thousands of different chemical aromas. Indeed, «flavor» is primarily the smell of gases being released by the chemicals you've just put in your mouth. The aroma of a food can be responsible for as much as 90 percent of its taste.

The act of drinking, sucking, or chewing a substance releases its volatile gases. They flow out of your mouth and up your nostrils, or up the passageway in the back of your mouth, to a thin layer of nerve cells called the olfactory epithelium, located at the base of your nose, right between your eyes. Your brain combines the complex smell signals from your olfactory epithelium with the simple taste signals from your tongue, assigns a flavor to what's

in your mouth, and decides if it's something you want to eat.

A person's food preferences, like his or her personality, are formed during the first few years of life, through a process of socialization. Babies innately prefer sweet tastes and reject bitter ones; toddlers can learn to enjoy hot and spicy food, bland health food, or fast food, depending on what the people around them eat. The human sense of smell is still not fully understood. It is greatly affected by psychological factors and expectations. The mind focuses intently on some of the aromas that surround us and filters out the overwhelming majority. People can grow accustomed to bad smells or good smells; they stop noticing what once seemed overpowering. Aroma and memory are somehow inextricably linked. A smell can suddenly evoke a long-forgotten moment. The flavors of childhood foods seem to leave an indelible mark, and adults often return to them, without always knowing why. These «comfort foods» become a source of pleasure and reassurance -- a fact that fast-food chains use to their advantage. Childhood memories of Happy Meals, which come with french fries, can translate into frequent adult visits to McDonald's. On average, Americans now eat about four servings of french fries every week.

THE human craving for flavor has been a largely unacknowledged and unexamined force in history. For millennia royal empires have been built, unexplored lands traversed, and great religions and philosophies forever changed by the spice trade. In 1492 Christopher Columbus set sail to find seasoning. Today the influence of flavor in the world marketplace is no less decisive. The rise and fall of corporate empires -- of soft-drink companies, snack-food companies, and fast-food chains -- is often determined by how their products taste.

The flavor industry emerged in the mid-nineteenth century, as processed foods began to be manufactured on a large scale. Recognizing the need for flavor additives, early food processors turned to perfume companies that had long experience working with essential oils and volatile aromas. The great perfume houses of England, France, and the Netherlands produced many of the first flavor compounds. In the early part of the twentieth century Germany took the technological lead in flavor production, owing to its powerful chemical industry. Legend has it that a German scientist discovered methyl anthranilate, one of the first artificial flavors, by accident while mixing chemicals in his laboratory. Suddenly the lab was filled with the sweet smell of grapes. Methyl anthranilate later became the chief flavor compound in grape Kool-Aid. After World War II much of the perfume industry shifted from Europe

to the United States, settling in New York City near the garment district and the fashion houses. The flavor industry came with it, later moving to New Jersey for greater plant capacity. Man-made flavor additives were used mostly in baked goods, candies, and sodas until the 1950s, when sales of processed food began to soar. The invention of gas chromatographs and mass spectrometers -- machines capable of detecting volatile gases at low levels -- vastly increased the number of flavors that could be synthesized. By the mid-1960s flavor companies were churning out compounds to supply the taste of Pop Tarts, Bac-Os, Tab, Tang, Filet-O-Fish sandwiches, and literally thousands of other new foods.

The American flavor industry now has annual revenues of about \$1.4 billion. Approximately 10,000 new processed-food products are introduced every year in the United States. Almost all of them require flavor additives. And about nine out of ten of these products fail. The latest flavor innovations and corporate realignments are heralded in publications such as Chemical Market Reporter, Food Chemical News, Food Engineering, and Food Product Design. The progress of IFF has mirrored that of the flavor industry as a whole. IFF was formed in 1958, through the merger of two small companies. Its annual revenues have grown almost fifteenfold since the early 1970s, and it currently has manufacturing facilities in twenty countries.

Today's sophisticated spectrometers, gas chromatographs, and headspace-vapor analyzers provide a detailed map of a food's flavor components, detecting chemical aromas present in amounts as low as one part per billion. The human nose, however, is even more sensitive. A nose can detect aromas present in quantities of a few parts per trillion -- an amount equivalent to about 0.000000000003 percent. Complex aromas, such as those of coffee and roasted meat, are composed of volatile gases from nearly a thousand different chemicals. The smell of a strawberry arises from the interaction of about 350 chemicals that are present in minute amounts. The quality that people seek most of all in a food -- flavor -- is usually present in a quantity too infinitesimal to be measured in traditional culinary terms such as ounces or teaspoons. The chemical that provides the dominant flavor of bell pepper can be tasted in amounts as low as 0.02 parts per billion; one drop is sufficient to add flavor to five average-size swimming pools. The flavor additive usually comes next to last in a processed food's list of ingredients and often costs less than its packaging. Soft drinks contain a larger proportion of flavor additives than most products. The flavor in a twelve-ounce can of Coke costs about half a cent.

The color additives in processed foods are usually present in even smaller amounts than the flavor compounds. Many of New Jersey's flavor companies also manufacture these color additives, which are used to make processed foods look fresh and appealing. Food coloring serves many of the same decorative purposes as lipstick, eye shadow, mascara -- and is often made from the same pigments. Titanium dioxide, for example, has proved to be an especially versatile mineral. It gives many processed candies, frostings, and icings their bright white color; it is a common ingredient in women's cosmetics; and it is the pigment used in many white oil paints and house paints. At Burger King, Wendy's, and McDonald's coloring agents have been added to many of the soft drinks, salad dressings, cookies, condiments, chicken dishes, and sandwich buns.

Studies have found that the color of a food can greatly affect how its taste is perceived. Brightly colored foods frequently seem to taste better than bland-looking foods, even when the flavor compounds are identical. Foods that somehow look off-color often seem to have off tastes. For thousands of years human beings have relied on visual cues to help determine what is edible. The color of fruit suggests whether it is ripe, the color of meat whether it is rancid. Flavor researchers sometimes use colored lights to modify the influence of visual cues during taste tests. During one experiment in the early 1970s people were served an oddly tinted meal of steak and french fries that appeared normal beneath colored lights. Everyone thought the meal tasted fine until the lighting was changed. Once it became apparent that the steak was actually blue and the fries were green, some people became ill.

The federal Food and Drug Administration does not require companies to disclose the ingredients of their color or flavor additives so long as all the chemicals in them are considered by the agency to be GRAS («generally recognized as safe»). This enables companies to maintain the secrecy of their formulas. It also hides the fact that flavor compounds often contain more ingredients than the foods to which they give taste. The phrase «artificial strawberry flavor» gives little hint of the chemical wizardry and manufacturing skill that can make a highly processed food taste like strawberries.

A typical artificial strawberry flavor, like the kind found in a Burger King strawberry milk shake, contains the following ingredients: amyl acetate, amyl butyrate, amyl valerate, anethol, anisyl formate, benzyl acetate, benzyl isobutyrate, butyric acid, cinnamyl isobutyrate, cinnamyl valerate, cognac essential oil, diacetyl, dipropyl ketone, ethyl acetate, ethyl amyl ketone, ethyl butyrate, ethyl cinnamate, ethyl heptanoate, ethyl heptylate, ethyl lactate, ethyl methylphenylglycidate, ethyl nitrate, ethyl propionate, ethyl valerate, heliotropin, hydroxyphenyl-2-butanone (10 percent solution in alcohol), a-io-

none, isobutyl anthranilate, isobutyl butyrate, lemon essential oil, maltol, 4-methylacetophenone, methyl anthranilate, methyl benzoate, methyl cinnamate, methyl heptine carbonate, methyl naphthyl ketone, methyl salicylate, mint essential oil, neroli essential oil, nerolin, neryl isobutyrate, orris butter, phenethyl alcohol, rose, rum ether, g-undecalactone, vanillin, and solvent.

Although flavors usually arise from a mixture of many different volatile chemicals, often a single compound supplies the dominant aroma. Smelled alone, that chemical provides an unmistakable sense of the food. Ethyl-2-methyl butyrate, for example, smells just like an apple. Many of today's highly processed foods offer a blank palette: whatever chemicals are added to them will give them specific tastes. Adding methyl-2-pyridyl ketone makes something taste like popcorn. Adding ethyl-3-hydroxy butanoate makes it taste like marshmallow. The possibilities are now almost limitless. Without affecting appearance or nutritional value, processed foods could be made with aroma chemicals such as hexanal (the smell of freshly cut grass) or 3-methyl butanoic acid (the smell of body odor).

The 1960s were the heyday of artificial flavors in the United States. The synthetic versions of flavor compounds were not subtle, but they did not have to be, given the nature of most processed food. For the past twenty years food processors have tried hard to use only «natural flavors» in their products. According to the FDA, these must be derived entirely from natural sources -- from herbs, spices, fruits, vegetables, beef, chicken, yeast, bark, roots, and so forth. Consumers prefer to see natural flavors on a label, out of a belief that they are more healthful. Distinctions between artificial and natural flavors can be arbitrary and somewhat absurd, based more on how the flavor has been made than on what it actually contains.

«A natural flavor», says Terry Acree, a professor of food science at Cornell University, «is a flavor that's been derived with an out-of-date technology.» Natural flavors and artificial flavors sometimes contain exactly the same chemicals, produced through different methods. Amyl acetate, for example, provides the dominant note of banana flavor. When it is distilled from bananas with a solvent, amyl acetate is a natural flavor. When it is produced by mixing vinegar with amyl alcohol and adding sulfuric acid as a catalyst, amyl acetate is an artificial flavor. Either way it smells and tastes the same. «Natural flavor» is now listed among the ingredients of everything from Health Valley Blueberry Granola Bars to Taco Bell Hot Taco Sauce.

A natural flavor is not necessarily more healthful or purer than an artificial one. When almond flavor -- benzaldehyde -- is derived from natural sources, such as peach and apricot pits, it contains traces of hydrogen cyanide, a deadly poison. Benzaldehyde derived by mixing oil of clove and amyl acetate does not

contain any cyanide. Nevertheless, it is legally considered an artificial flavor and sells at a much lower price. Natural and artificial flavors are now manufactured at the same chemical plants, places that few people would associate with Mother Nature.

THE small and elite group of scientists who create most of the flavor in most of the food now consumed in the United States are called «flavorists.» They draw on a number of disciplines in their work: biology, psychology, physiology, and organic chemistry. A flavorist is a chemist with a trained nose and a poetic sensibility. Flavors are created by blending scores of different chemicals in tiny amounts -- a process governed by scientific principles but demanding a fair amount of art. In an age when delicate aromas and microwave ovens do not easily co-exist, the job of the flavorist is to conjure illusions about processed food and, in the words of one flavor company's literature, to ensure «consumer likeability.» The flavorists with whom I spoke were discreet, in keeping with the dictates of their trade. They were also charming, cosmopolitan, and ironic. They not only enjoyed fine wine but could identify the chemicals that give each grape its unique aroma. One flavorist compared his work to composing music. A well-made flavor compound will have a «top note» that is often followed by a «dry-down» and a «leveling-off,» with different chemicals responsible for each stage. The taste of a food can be radically altered by minute changes in the flavoring combination. «A little odor goes a long way,» one flavorist told me. From the archives:

«The Million-Dollar Nose,» by William Langewiesche (December 2000) Robert Parker Jr. is a plainspoken American with an astonishing gift for judging wine. He is indefatigable and incorruptible, and his numerical rating system is relied on by millions. His taste is changing the way wine is made and sold. Naturally, the French hate him. Naturally, they honor him. In order to give a processed food a taste that consumers will find appealing, a flavorist must always consider the food's «mouthfeel» -- the unique combination of textures and chemical interactions that affect how the flavor is perceived. Mouthfeel can be adjusted through the use of various fats, gums, starches, emulsifiers, and stabilizers. The aroma chemicals in a food can be precisely analyzed, but the elements that make up mouthfeel are much harder to measure. How does one quantify a pretzel's hardness, a french fry's crispness? Food technologists are now conducting basic research in rheology, the branch of physics that examines the flow and deformation of materials. A number of companies sell sophisticated devices that attempt to measure mouthfeel. The TA.XT2i Texture Analyzer, produced by the Texture Technologies Corporation, of Scarsdale, New York, performs calculations based on data derived from as many as 250 separate probes. It is essentially a mechanical mouth. It gauges the most-important rheological properties of a food

-- bounce, creep, breaking point, density, crunchiness, chewiness, gumminess, lumpiness, rubberiness, springiness, slipperiness, smoothness, softness, wetness, juiciness, spreadability, springback, and tackiness.

Some of the most important advances in flavor manufacturing are now occurring in the field of biotechnology. Complex flavors are being made using enzyme reactions, fermentation, and fungal and tissue cultures. All the flavors created by these methods -- including the ones being synthesized by fungi -- are considered natural flavors by the FDA. The new enzyme-based processes are responsible for extremely true-to-life dairy flavors. One company now offers not just butter flavor but also fresh creamy butter, cheesy butter, milky butter, savory melted butter, and super-concentrated butter flavor, in liquid or powder form. The development of new fermentation techniques, along with new techniques for heating mixtures of sugar and amino acids, have led to the creation of much more realistic meat flavors.

The McDonald's Corporation most likely drew on these advances when it eliminated beef tallow from its french fries. The company will not reveal the exact origin of the natural flavor added to its fries. In response to inquiries from Vegetarian Journal, however, McDonald's did acknowledge that its fries derive some of their characteristic flavor from «an animal source.» Beef is the probable source, although other meats cannot be ruled out. In France, for example, fries are sometimes cooked in duck fat or horse tallow.

Other popular fast foods derive their flavor from unexpected ingredients. McDonald's Chicken McNuggets contain beef extracts, as does Wendy's Grilled Chicken Sandwich. Burger King's BK Broiler Chicken Breast Patty contains «natural smoke flavor.» A firm called Red Arrow Products specializes in smoke flavor, which is added to barbecue sauces, snack foods, and processed meats. Red Arrow manufactures natural smoke flavor by charring sawdust and capturing the aroma chemicals released into the air. The smoke is captured in water and then bottled, so that other companies can sell food that seems to have been cooked over a fire.

The Vegetarian Legal Action Network recently petitioned the FDA to issue new labeling requirements for foods that contain natural flavors. The group wants food processors to list the basic origins of their flavors on their labels. At the moment vegetarians often have no way of knowing whether a flavor additive contains beef, pork, poultry, or shellfish. One of the most widely used color additives -- whose presence is often hidden by the phrase «color added» -- violates a number of religious dietary restrictions, may cause allergic reactions in susceptible people, and comes from an unusual source. Cochineal extract (also known as carmine or carminic acid) is made from the desiccated bodies of female *Dactylopius coccus* Cos-

ta, a small insect harvested mainly in Peru and the Canary Islands. The bug feeds on red cactus berries, and color from the berries accumulates in the females and their unhatched larvae. The insects are collected, dried, and ground into a pigment. It takes about 70,000 of them to produce a pound of carmine, which is used to make processed foods look pink, red, or purple. Dannon strawberry yogurt gets its color from carmine, and so do many frozen fruit bars, candies, and fruit fillings, and Ocean Spray pink-grapefruit juice drink.

IN a meeting room at IFF, Brian Grainger let me sample some of the company's flavors. It was an unusual taste test -- there was no food to taste. Grainger is a senior flavorist at IFF, a soft-spoken chemist with graying hair, an English accent, and a fondness for understatement. He could easily be mistaken for a British diplomat or the owner of a West End brasserie with two Michelin stars. Like many in the flavor industry, he has an Old World, old-fashioned sensibility. When I suggested that IFF's policy of secrecy and discretion was out of step with our mass-marketing, brand-conscious, self-promoting age, and that the company should put its own logo on the countless products that bear its flavors, instead of allowing other companies to enjoy the consumer loyalty and affection inspired by those flavors, Grainger politely disagreed, assuring me that such a thing would never be done. In the absence of public credit or acclaim, the small and secretive fraternity of flavor chemists praise one another's work. By analyzing the flavor formula of a product, Grainger can often tell which of his counterparts at a rival firm devised it. Whenever he walks down a supermarket aisle, he takes a quiet pleasure in seeing the well-known foods that contain his flavors.

Grainger had brought a dozen small glass bottles from the lab. After he opened each bottle, I dipped a fragrance-testing filter into it -- a long white strip of paper designed to absorb aroma chemicals without producing off notes. Before placing each strip of paper in front of my nose, I closed my eyes. Then I inhaled deeply, and one food after another was conjured from the glass bottles. I smelled fresh cherries, black olives, sautéed onions, and shrimp. Grainger's most remarkable creation took me by surprise. After closing my eyes, I suddenly smelled a grilled hamburger. The aroma was uncanny, almost miraculous -- as if someone in the room were flipping burgers on a hot grill. But when I opened my eyes, I saw just a narrow strip of white paper and a flavorist with a grin.

Corporation
de développement
communautaire de
Côte-des-Neiges

AUTOMNE SOLIDAIRE

Protégeons le communautaire

ACTION DE MOBILISATION À CÔTE-DES-NEIGES

POUR DÉMONTRER L'IMPORTANCE DE L'ACTION COMMUNAUTAIRE

JEUDI LE 8 OCTOBRE 2015, DE 11 h À 15 h

PARC DE KENT - coin Côte-des-Neiges/Appleton

Grand rassemblement à 12 h 15 - Une soupe populaire sera servie

**Des organismes communautaires ferment leurs portes
et offrent leurs services dans le parc de Kent**

Venez participer à la création d'une grande murale sur le thème de :

***NON
AUX POLITIQUES D'AUSTÉRITÉ !***

Z O R N I T Z A

Z O R N I T Z A EDITION BULGARE Canadien - Bulgare Centre Culturel **“ZORNICA”**

www.mtlzornica.com

(514) 629-6951 (514) 369-0589 news.zornica@gmail.com publicite.zornica@gmail.com
7448 Kingsley # 501, CSL-Mtl, QC, H4W 1P2

Rédacteur en chef – Iva Belichka

Rédacteurs culture et société – (Montréal) – Pavleta Braikova, Ivelina Dobрева, Milen Boyadjiev, Lachezar Stanchev, Ivan Metodiev, dr Nikolai Kolev, Vera Teneva, Genevieve Fortin, Marta Eliane, Soraya Elbekkali, (France) – Iglia, (Australia, Sydney) – Galia Nikolaewa, Besson (Seattle) – Ivalina Tasheva (Ottawa) – Yordanka Koleva, dr. Krasimir Vagarov (Toronto) – Stela Stefanova (Calgary) – Sinela Djurkova, **Bulgarie- (Sofia) –** Vania Aleksandrova, Anna Zografova, Vassia Doncheva (Plovdiv) – Radostina Koleva, Velka Slavova **Adolescents –** Yana Belitchka **Patrimoine historique –** Angel Stefanov **Bible –** Milen Boyadjiev, Andrea Fuoco **Photo –** Stanislava Dudrenova, Pavleta Braikova, Yana Belitchka **Psychologie et santé –** Yordanka Koleva (Ottawa) Aline Masson (Rawdon) **Traduction en français –** Ana Asenova, Yana Chopova, Dilyana Mileva **Traduction en anglais –** Ani Antonova, Divna Paskova, Yordanka Vlahova, **Graphic design –** Marian Petrov, Milen Boyadjiev

Очаквайте

януари-февруари
2016ТОНИ ДИМИТРОВА
§
ОРЛИН ГОРАНОВ
§
КОНКУРС НА
ТАЛАНТИТЕЗа повече информация:
514 - 629 6951

Канадско-български културен център "Зорница" организира

Чудомир в Канада 2015!

Монреал - 19 декември 2015

Ниагара - 17 декември
Торонто - 18 декември
Монреал - 19 декември
Отава - 20 декември**СМЕХЪТ ПРЕЧИСТВА И ЛЕКУВА!**Виртуозните превъплъщения на обаятелния Стоян Памуков
в ролите на прародителката на жълтата журналистика -
махленската клюкарка Кака Сийка, на Поп Костадин,
Кольо Качуля, Чичо Минчо и ...

Комична, наивна, трогателна Панорама на българския характер!

25\$

При закупуване на
билет за "ДЕТСКО
ШОУ с ФОКУСИ"
имате намаление
2\$ за детския билет

(514) 629 - 6951

concerts.zornica@gmail.com
www.mtlzornica.com

Канадско-български културен център "Зорница" организира

**КОЛЕДНО
ДЕТСКО МАГИЧЕСКО ШОУ!**

Монреал - 19 декември 2015

**Детският МАГ КОТЪН
на гости в Монреал!**Деца, обичате ли **ФОКУСИ** ?Искате ли да научите Тайните на Фокусите ?Обичате ли състезателни игри и забавления?

12\$

При закупуване на билет за "Чудомир"
имате намаление 2 \$ за детския билетНиагара - 17 декември
Монреал - 19 декемвриТоронто - 18 декември
Отава - 20 декември

(514) - 629 - 6951

concerts.zornica@gmail.com, www.mtlzornica.com

Зорница

ZORNITZA EDITION BULGARE Канадско-Български Културен Център "Зорница"

www.mtlzornica.com

(514) 629-6951 (514) 369-0589 news.zornica@gmail.com publicite.zornica@gmail.com
7448 Kingsley # 501, CSL, Mtl, QC, H4W 1P2

Главен редактор – Ива Беличка

Редактор култура и общество – (Монреал) - Невена Митрополитска, Павлета Брайкова, Ивелина Добрева, Лъчезар Станчев, Иван Методиев, д-р Николай Колев, Вера Тенева, Женвиев Фортин, Марта Елиане, (Франция) - Иглика (Австралия, Сидней) - Галя Николаева, Бесон (Сиатъл) - Ивалина Ташева (Отава) – Йорданка Колева, д-р Красимир Въжаров (Торонто) – Стела Стефанова (Калгари) – Синела Джуркова, България - (София) - Лили Големинова, Павлин Иванов, Ваня Александрова, Вася Дончева (Пловдив) - Радостина Колева, Велка Славова Тинейджери - Яна Беличка История – Ангел Стефанов Библия - Милен Бояджиев, Андрея Фуоко Снимки - Станислава Дудренова, Павлета Брайкова, Яна Беличка Здраве и Психология – Йорданка Колева (Отава) Превод на френски – Ана Асенова, Яна Шопова, Диляна Милева Превод на английски - Ани Антонова, Дивна Паскова, Йорданка Влахова Графически дизайн - Мариян Петров, Милен Бояджиев

Година XII брой 72 / 2015

ДА ЧЕТЕМ ЗАЕДНО БИБЛИЯТА

в-к ЗОРНИЦА

Съвместна рубрика на в-к "Зорница" и църква "Христова Радост" www.hristovaradost.com*"Защото, гдето двама или трима са събрани в Мое име, там съм и аз посред тях."* Матей 18:20

Събрания всяка събота от 18 часа на адрес: 6215, chemin de la Côte-Saint-Luc, Hampstead, QC H3X 2H3

За контакт: info@hristovaradost.com За въпроси свързани с рубриката: biblia.zornica@gmail.com

Коментар на прочетеното от миналия брой.

Деяния, Глава 20

В тази глава четем за края на мисионерската дейност на Павел и началото на живота му като затворник. Божията ръка е винаги с него, както да го води към изпитания (стихове 22-25) така и да пази всички които благоволяват в думите му (стихове 9-12). Особено важни в тази глава са думите му към църковните презвитери (18-21). Павел с няколко думи успява да ни опише съдбата на презвитера: мъдрост, смирение, навикнал на скърби, изискващ от слушателите си покаяние спрямо Бога и вяра в Исус Христос. Предупреждава ги да бдят за

лъжеучителите, които ще излязат от тях (ст. 29-30) и завършва наставленията си (ст. 31-35) с една от най-красивите поуки записани за нас в Библията: **По-блажено е да дава човек, отколкото да приема.**

Деяния, Глава 21

Павел продължава пътуването си към Ерусалим като Духът на Бога свидетелства навсякъде, че го очакват скърби заради благовестието но в стих 13 виждаме неговата непоколебимост дори да умре за Своя Спасител. В остатъка от главата разбираме, как е бил арестуван без да е сторил нищо но пак в самия край виждаме неумолимото му желание да

проповядва докрай Благовестието, което му е поверено.

Успяваме ли в тези стихове да видим силата, която Бог дава на верните нему да издържат всякакви неправди спрямо себе си, да остават кротки очаквайки Бог да ги отърве и да продължават да свидетелстват за Божията любов дори на тези, които искат да ги убият. Нека и ние да търсим тази сила, която е извън нас, която имаме само чрез вяра в Исус Христос, за да може животът ни да изобилства с неговата утеха, мъдрост и изпълнение на най-важната заръка: **Да обичаме ближния си както себе си.**

За следващият път нека да прочетем глави 22 и 23 от Деяния на Апостолите

Деяния 22 глава

1 Братя и бащи, слушайте сега моята защита пред вас. 2 (И като чуа, че им говори на еврейски, те пазеха още по-голяма тишина; и той каза): 3 Аз съм юдеин, роден в Тарс киликийски, а възпитан в тоя град при Гамалииловите нозе, изучен строго в предадения от бащите ни закон. И бях ревностен за Бога, както сте и всички вие днес; 4 и гонех до смърт, последователите на тоя път, като връзвах и предавах на затвор и мъже и жени; 5 както свидетелствува за мене и първосвещеникът и цялото старейшинство, от които бях взел и писма до братята евреи в Дамаск, гдето отивах да закарам вързани в Ерусалим и ония които бяха там, за да ги накажат. 6 И когато вървах и приближих Дамаск, къде пладне, внезапно блесна от небето голяма светлина около мене. 7 И паднах на земята и чух глас, който ми каза: Савле, Савле, защо Ме гониш. 8 А аз отговорих: Кой си Ти, Господи? И рече ми: Аз съм Исус Назарянинът, Когото ти гониш. 9 А другарите ми видяха светлината, но не чуа гласа на Този, Който ми говореше. 10 И рекох: Какво да сторя Господи? И Господ ми рече: Стани, иди в Дамаск, и там ще ти се каже за всичко що ти е определено да сториш. 11 И понеже от блясъка на оная светлина изгубих зрението си, другарите ми ме поведоха за ръка, и така влязох в Дамаск. 12 И някой си Анания човек благочестив по закона, одобрен от всички там живеещи юдеи, 13 дойде при мене, и като застана и се наведе над мене, рече ми: Брате Савле, прогледай. И аз начаса получих зрението си и погледнах на него. 14 А той рече: Бог на бащите ни те е предназначил да познаеш Неговата воля, и да видиш праведника и да чуеш глас от Неговите уста; 15 защото ще бъдеш свидетел за Него пред всичките човеци за това, което си видял и чул. 16 И сега защо се бавиш? Стани, кръсти се и се умий от греховете си, и призови Неговото име. 17 И като се върнах в Ерусалим, когато се молах в храма дойдох в изстъпление, 18 и видях Го да

ми казва: Побързай да излезеш скоро из Ерусалим, защото няма да приемат твоето свидетелство за Мене. 19 И аз рекох: Господи, те знаят, че аз затварях и биех по синагогите ония, които вярваха в Тебе; 20 и когато се проливаше кръвта на Твоя мъченик Стефана, и аз бях там и одобрявах, като вардех дрехите на тия, които го убиваха. 21 Но Той ми рече: Иди, защото ще те пратя далеч между езичниците. 22 До тая дума го слушаха; а тогаз извикаха със силен глас, казвайки: Да се махне такъв от земята! защото не е достоен да живее. 23 И понеже те викаха, мятаха дрехите си и хвърляха прах по въздуха, 24 хилядникът заповяда да го закарат в крепостта и заръча да го изпитат с биене, за да узнае, по коя причина викат така против него. 25 И когато го бяха разтегли с ремъци, Павел рече на стотника, който стоеше там: Законно ли е вам да бичувате един римлянин, и то неосъден? 26 Като чу това, стотникът отиде да извести на хилядника, казвайки: Какво правиш? защото тоя човек е римлянин. 27 Тогава хилядникът се приближи и му рече: Кажи ми римлянин ли си ти? А той каза: Римлянин. 28 Хилядникът отговори: Много пари съм добил това гражданство. А Павел рече: Но аз съм се и родил в него. 29 Тогава веднага се оттеглиха от него тия, които щяха да го изпитват. А хилядникът се уплаши като разбра, че е римлянин, понеже го беше вързал. 30 На утринта, като искаше да разбере същинската причина, по която юдеите го обвиняваха, той го развърза, заповяда да се съберат главните свещеници и целият им синедрион, и доведе долу Павла та го постави пред тях.

Деяния 23 глава

1 И Павел като се вгледа в синедриона, рече: Братя, до тоя ден съм живял пред Бога със съвършено чиста съвест. 2 А първосвещеникът Анания заповяда на стоящите до него да го ударят по устата. 3 Тогава Павел му рече: Бог ще удари тебе, стено варосана; и ти си седнал да ме съдиш по закона, а против закона заповядваш да ме ударят? 4 А стоящите наоколо рекоха:

Божия първосвещеник ли хулиш? 5 И Павел рече: Не знаех, братя, че той е първосвещеник, защото е писано: "Да не злословиш началника на рода си". 6 А когато Павел позна, че една част са садукее, а другите фарисеи извика в синедриона: Братя, аз съм фарисей, син на фарисеи; съдят ме поради надеждата и учението за възкресението на мъртвите. 7 И когато рече това, възникна разпра между фарисеите и садукее; и събранието се раздели. 8 Защото садукееите казват, че няма възкресение, нито ангел, нито дух; а фарисеите признават и двете. 9 И така възникна голяма глъчка; и някои книжници от фарисейската страна станаха та се препираха, казвайки: Никакво зло не намираме у тоя човек; и какво да направим, ако му е говорил дух или ангел? 10 И понеже разпрат стана голяма, хилядникът, боейки се да не би да разкъсат Павла, заповяда на войниците да слязат и да го грабнат изпомежду им, и да го заведат в крепостта. 11 И през следващата нощ Господ застана до него и рече: Дерзай, защото както си свидетелствувал за Мене в Ерусалим, така трябва да свидетелствуваш и в Рим. 12 И като се разсъмна, юдеите направиха заговор, влязоха под проклетия и рекоха, че няма да ядат, нито да пият догдето не убият Павла. 13 Тия, които направиха тоя заговор, бяха повече от четиридесет души. 14 Те дойдоха при главните свещеници и старейшините и рекоха: Влязохме под проклетия, да не вкусим нищо докле не убием Павла. 15 Сега, прочее, вие със синедриона заявете на хилядника да го доведе долу при вас, уж че искате да изучите по-точно неговото дело; а ние, преди да се приближи той, сме готови да го убием. 16 Но Павловият сестрин син, като ги завари, чу заговора и влезе в крепостта та обади на Павла. 17 Тогава Павел повика един от стотниците и му рече: Заведи това момче при хилядника, защото има да му обади нещо. 18 И той го взе, заведе го при хилядника, и каза: Запреният Павел ме повика и ми се помоли да доведе това момче при тебе, защото имало да ти каже нещо. 19 А хилядникът го взе за

ръка, и като се оттегли настрана, попита го на саме: Какво има да ми обадиш? 20 А той рече: Юдеите се нагласиха да те замолят да заведеш Павла утре долу в синедриона, като че ли искаш да разпиташ по-точно за него. 21 Но ти недей ги слуша, защото го причакват повече от четиридесет души от тях, които влязоха под проклетия, задължавайки се да не ядат нито да пият до гдето не го убият. Те още сега са готови, и чакат само да им се обещаеш. 22 И тъй хилядникът остави момчето да си отиде, като му заръча: Никому да не кажеш, че си ми обади това. 23 Тогава повика двама от стотниците та им рече: Пригответе двеста пехотинци, седемдесет конници и двеста копиеносци да заминат за Кесария на третия час през нощта. 24 Пригответе и добитък, на който да възкачат Павла, и да го отвеждат безопасно до управителя Феликса. 25 Той написа и писмо, което имаше следното съдържание: 26 От Клавдия Лисия до негово превъзходителство управителя Феликса, поздрав. 27 Тоя човек биде уловен от юдеите, които щяха да го убият; но аз пристигнах с войниците та го избавих, понеже се научих, че бил римлянин. 28 И като поисках да разбера причината, по която го обвиняваха, заведох го долу в синедриона им; 29 и намерих, че го обвиняват за въпроси от техния закон; нямаше, обаче, никакво обвинение в нещо достойно за смърт или окови. 30 И понеже ми се подсказа, че щяло да има заговор против човека, веднага го изпратих при тебе, като заръчах и на обвинителите му да се изкажат пред тебе против него. [Остани със здраве]. 31 И тъй, войниците, според дадената им заповед, взеха Павла и го заведоха през нощта в Антипатрида. 32 И на утринта оставиха конниците да отидат с него, а те се върнаха в крепостта. 33 А конниците, като влязоха в Кесария и връчиха писмото на управителя, представиха му и Павла. 34 А като го прочете, попита го от коя област е; и като разбра, че е от Киликия, рече: 35 Ще те изслушам, когато дойдат и обвинителите ти. И заповяда да го вардят в Иродовата претория.

ДЕЦА, УВАЖАВАЙТЕ РОДИТЕЛИТЕ СИ

Напоследък все по-често се срещат родители, изоставени от децата си. А те, говорят, ми аз не мога да живея с тях, моите деца не ги искат. Какво значи това. Нима човек сам си избира родителите, а и обратното, нима техните деца няма да заемат мястото им, нима вие и те никога няма да бъдете родители. Това е много страшно, за тези възрастни хора, които

чакат едно обаждане макар, не търсейки пари, не искайки помощ. Толкова много ли е това.

Държавата помага на възрастните хора, те имат всичко необходимо, но нямат тази малка топлинка, която би сгръла измъченото майчино сърце. Помислете си само, колко сълзи има по света от тези изоставени от децата си родители. Няма да споменавам

имена, защото много от вас в случая с изоставените родители ще познаят себе си и дано четейки тези редове в тях да заговори доброто, да потърсят своите майки и бащи. И най-лошото е, че когато те имат нужда идват при тях вземат каквото им е нужно, оставайки ги дори без пари. А майчиното сърце плаче и нарежда какво от това, че ми взеха всичко, нали

съм майка, та аз живея за тях. Но те си отиват без да кажат едно „благодаря“, без дори да си вземат довиждане. Тя горката остава отново сама, с мъката си. Чака, чака да я потърси някой, да спре кола, но този някой дори не си спомня за нея.

Идват празници, всички очакват децата си, приготвяват празнична трапеза. Тя също слага

престилката и плачейки прави любимите им яденета. Но за кого, та никой не се сеща за нея. Раздава това, онова и се свива плачейки тихо. И така минават дните един след друг, оставайки я само да се моли на Бог да я прибере по-бързо, за да не види как е изоставена от тези, на които е дала живот, от тези, които не я почитат, не се интересуват от нея.

Млад мъж отива да търси важна позиция в голяма печатница. Той преминава през първоначално интервю и трябва да се срещне с директора за окончателен разговор. Директорът смята, че неговата автобиография е отлична. И пита:

– Стипендия ли получаваш в училище?

Момчето отговоря:

– Не.

– Баща ви ли плати за обучението ви?

– Да – отговаря той.

– Какво работи баща ви?

– Баща ми е ковач.

Директорът кара младия мъж да му покаже ръцете си. Младежът показва ръце си – меки и перфектни.

– Някога помагали ли сте на родителите си в работата им?

– Никога, родителите ми винаги са искали от мен да уча и да чета повече книги.

Освен това, той може да си свърши работата по-добре от мен.

Директорът казва:

– Аз имам една молба: Когато се приберете вкъщи днес, отидете и измийте ръцете на баща си, а след това елате да ме видите утре сутринта.

Младият мъж усеща своя шанс да получи желаната работа.

Когато се връща в дома си, той пита баща си дали ще му позволи да измие ръцете му. Баща му е щастлив, но със смесени чувства показва ръцете си. Младият мъж бавно измива ръцете му. Това е първият път, когато той забелязва, че ръцете на баща му са набръчкани и имат много белези. Някои синини са толкова болезнени, че кожата му потрепва, когато ги докосва. Това е първият път, в който младият мъж осъзнава, какво струва на тези ръце да работят всеки ден, за да плащат за обучението му. Синините по ръцете на баща му са цената, която той заплаща за негово образование и бъдеще.

След като измива ръцете на баща си, младият мъж стои мълчаливо и замислено. Тази нощ, баща и син разговарят дълго време.

На следващата сутрин, младият мъж отива в кабинета на директора.

Директорът забелязва сълзите в очите на младия човек и го пита:

– Можеш ли да ми кажеш какво направи и какво научи вчера в дома си?

Момчето отговаря:

– Измих ръцете на баща си и когато завърших останах и почистих неговата работилница. Сега вече знам какво е да ценя и да призная, че без родителите ми, нямаше да съм това, което съм днес. Като помагам на баща си сега, осъзнавам колко е трудно да се бори човек за хляба

си. Искам да помагам и аз на семейството си.

Директорът казва:

– Това е, което търся в моите хора. Искам да наема някой, който може да оцени помощта на другите. Човек, който познава трудностите на другите, за който парите не са единствена цел в живота. Вече си назначен.

Можете да дадете на детето си голяма къща, добра храна, компютър, телевизор с голям екран. Но когато миете пода или почиствате картината на стената, карайте го да прави и това.

След ядене да измият чиниите със своите братя и сестри. Не защото нямате пари да наемете някой, който да направи това, или да го направите самите вие, а защото искате да ги обичате по правилния начин. Без значение колко богати сте, или бедни, един ден косата ви ще побелее, като косата на бащата на този млад човек.

Най-важното нещо е, вашето дете да се научи да оценява усилията и трудностите и да уважава труда на другите, за да постигне нещо в живота.

Източник: *highviewart*

НА МАМА

Косите ти са побелели вече.

Отдавна твойта пролет прецъфтя.

Отмина младостта ти надалече

и никога не ще се върне тя.

Недей тъгувай! Горда ти бъди! -

Това, което нивга плод не дава,

това, което нивга не цъфти -

в живота само то не прецъфтява.

А в твоите дни до старото ти рамо бди син-строител, мила мамо!

30. IX. 1955, Пеньо Пенев

Твоите деца не са твои деца

Те са рожба на зова на живота към самия себе си.

Те идват на света чрез тебе, но не от тебе.

И въпреки че са при теб, те не ти принадлежат.

Ти можеш да им предложиш любовта си,

но не и мислите си, защото те имат свои собствени.

Ти можеш да дадеш подслон на телата им,

но не и на душата им.

Защото тя обитава къщата на

утрешния ден, която не можеш да посетиш дори в мечтите си.

Ти можеш да се опиташ да бъдеш

като тях,

но не се опитвай да ги направиш

като себе си.

Защото живота не се връща назад

и не е спрял при вчерашния ден.

Халил Гибран

БЪЛГАРСКА БИБЛИОТЕКА

в МОНРЕАЛ

Тел.: (514) 629-6951

БЪЛГАРСКА КЛАСИКА, ЧУЖДА КЛАСИКА, ДЕТСКА,

ДЕТСКА-ЮНОШЕСКА,

ИСТОРИЧЕСКА, ОКУЛТНА,

ХУМОРИСТИЧНА ЛИТЕРАТУРА

ПСИХОЛОГИЯ, ФИЛОСОФИЯ,

ФАНТАСТИКА, ИЗСЛЕДВАНИЯ И ОТКРИТИЯ

СОЦИАЛНИ, ЛЮБОВНИ,

КРИМИНАЛНИ, ПРИКЛЮЧЕНСКИ РОМАНИ

/над 800 тома/

Не и се карай, и не и крещи!
Тя-МАЙКАТА, една е, хора!
Ще те прегърне, и ще ти прости.
И ще поеме твоята умора.

Понякога се смее, често плаче.
Косите и са в нежна белота.
А колко много пък за нея значи,
да си защити чедата от Света.

Обрулва ги Живота като сливи,
и брули до последният им ден.
Тя гледа да са все щастливи,
и пали свещ на всеки ден рожден.
ср
Не ги оставяйте самотни!
Обичайте си майките, деца!
Отидат ли си, кой ще ви запълни,
със обич, полупразните сърца.

Кресто Мирков

Интервю

Стилиян Иванов

(режисьор-документалист)

Павлета Брайкова, Монреал

„И това е България!“

Представяме ви известният български режисьор-документалист Стилиян Иванов,

популярен в България и по света с филмите си за пророчицата Ванга, феномена Вера Кочовска, поредиците „Пътят на човешката цивилизация“, които са снимани по земите на Анатолия и Месопотамия, както и духовната поредица - „Репортажи за вярата“.

Стилиян Иванов е автор на поредица документални филми за историята и културата на България, част от които са реализирани през годините с подкрепата на настоящия Генерален консул на Р България в Ню Йорк – г-н Милен Люцканов.

Някои от филмите вече имат своите световни премиери в Берлин, Москва, Истанбул, Мумбай и други градове. Интересът е огромен не само от страна на българите живеещи зад граница, но и на местните зрители, което дава кураж на Стилиян Иванов да ги предложи за прожекция и в някои от градовете на САЩ и Канада.

Чрез археологически обекти, музейни експонати, богата картография, анимационни сцени, възстановки с актьори и интервюта със специалисти филмите преплитат утвърдени научни теории с философия и приказни истории. Използвани са услугите на консултантите от областта на историята, културологията, археологията, теологията, фолософията... Няма водещи в кадър. Авторският текст е предаден от два или повече дикторски гласа на български език, а някои са и с диктори на английски език. Музиката е авторска, изпълнена от солисти, хор и оркестър.

Предлагаме ви кратки анотации на всеки един от филмите.

А един от тях – ТРАКИТЕ, можете да видите на официалната интернет страница на Института по тракология към БАН, което само по себе си е показателно за качеството на работата.

I - “Траките” – първото атрактивно и задълбочено изследване на научната теза, че в основата на европейската цивилизация стои тракийската култура. Филмът разказва за обичаите и вярванията на народа населявал Балканите от петото хил.пр.Хр. до началото на новата ера.

II - “Орфей” – разказ за художествения и исторически образ на тракиеца Орфей. Филмът дава отговор на въпросите: Кой е Орфей? Къде е живял и кога? От кого се е учил? И защо е бил убит?

III - “Музиката” – съвременно научно изследване на теорията за митичната сила на орфеевата музика. В този филм научни работници, философи, изследователят Масару Емото и представители на духовни общества търсят скрития код на музиката.

IV и V - “И това е България!” 1 и 2 част – мистично и забавно представяне на предхристиянските духовни средища от земите на днешна България: Татул, Перперикон, Долината на тракийските царе, Старосел, Свещари, Белинташ, Мадара, седемте рилски езера, побитите камъни край Варна...

VI, VII и VIII - “Бялото братство – Лечителят Петър Димков и дъщеря му Лили Димкова” 1, 2 и 3 част - посланията на Петър Дънов и практически съвети за това как да се храним, какво да обличаме, как да се предпазваме и лекуваме. Чрез личния пример на лечителя Петър Димков и дъщеря му – художничката Лили Димкова разказваме за силата на позитивното мислене и за силата на живота съобразен с природата.

IX - “Фар за душите” - филм за живота на първата пророчица на България – преподобна Стойна. Филм за Любовта и Вярата.

X - “Феноменът Вера” - филм за живота и посланията, които ни остави последният безспорен феномен на България – Вера Кочовска.

XI - “ВАНГА” - филм за живота и последните думи на леля Ванга. Филм сниман по заръка на пророчицата.

XII - “Лидия Ковачева – между мита и науката” - филм за художничката Лидия Ковачева и нейната система за здравословно хранене, която днес се прилага в различни здравни заведения по целия свят.

XIII, XIV и XV - “Храната и думите, като лекарство” 1, 2 и 3 част - филми за съвременната школа по здравословен живот на д-р Емилова, последователка на Лидия Ковачева и Петър Дънов.

Ето какво сподели Стилиян Иванов за страниците на вестник „Зорница“:

- Какво искате да кажете на съвременния зрител чрез вашите филми? Към кого са насочени филмите ви?

- На пръв поглед всеки един от изброените филми е пътешествие или до някоя „приказна“ дестинация или до вътрешния свят на популярна личност или до „епицентъра“ на историческо събитие, но реално кино-лентата е огледало на най-истинското и най-важно пътешествие – към нас самите.

Защото и този, който прави филма и този, който го гледа разкрива и открива себе си чрез прожектираните образи и истории. Та в този ред на мисли искам да поведат зрителя в едно изключително пътуване към скритите части на света и душата. Филмите са за тези, които искат да научат нещо ново, да се позабавляват отърсвайки се от предразсъдъците и да се вдъхновят да продължат започнатото „пътуване“ и след като е свършил филма.

- Известен сте със своите филми за духовните водачи и лечители на България – Преподобна Стойна – първата пророчица на България, Ванга, Вера Кочовска, лечителят Петър Димков. Как си обяснявате, че тези изключителни личности са се родили в България?

- Земята, на която живеем е уникална не само със своите минерални извори, красиви природни пейзажи и магнетични фолклорни звуци. Имената на Учителите и Лечителите, които изброихте са съвременни наследници на най-стария европейски Дух, създал своя цивилизация още през 6-тото хилядолетие пр. Хр. в земите на с.Оходен, Врачанско (най-накрая световните учени приеха доказателствата за това на археолога Георги Ганецовски, който от години работи в този район). В същия район е създадена и първата протописменост в човешката история – глинени плочки от Градешница. Да не говорим за най-старото злато в света от с. Хотница, Великотърновско... А ако към това прибавим и религиозната философия на Орфей от 2-ро хилядолетие пр. Хр., вдъхновила Питагор и Платон, става ясно, че е съвсем закономерна появата на „необикновените“ духовни Учители и Будители по днешните български земи.

- Срещата ви с тези имена промени ли по някакъв начин вашето мислене и възприятието ви за света?

- Нищо в живота на всеки от нас не е случайно. Срещите ни с хора и събития са „сполучливи“ и „плодородни“, само тогава, когато ние сме подготвени за тях. Семената на Любов и Вярa бързо израстват в красиви плодове когато срещнат светлината на хора като тези, чиято Истина за живота съм пресъздал в своите филми.

- Каква е истината за Орфей?

- Абсолютно в телеграфен стил мога да кажа, че Орфей е не просто великият музикант на древността. Той е Просветител, Учител, Реформатор. Дори иконографията на най-популярния образ за всички времена, този на Христос, е заимствана от

иконографията на Орфей и по-точно от най-„тиражираната“ орфическа сцена на античността - „Орфей свирещ сред животни“.

- Имате филми и за Лили Иванова, Емил Димитров Надка Караджова, Валя Балканска, Теодоси Спасов...- все големи имена. Какво научихте от тях?

- Научих, че човек трябва да разказва „своите истории“ не за да се хареса на някой, а за да изрази себе си. Изкуството на разказа няма нужда от аплодисменти, а от споделяне.

- Какво не успяха да ни кажат те чрез своята музика, песни, творчество?

- Всяка една изпята от тях песен е достатъчна, за да видим Душите им. Просто трябва да се научим да слушаме не с ушите, а със сърцата си.

- Умее ли днес българинът според вас да цени богатството на своите земи, културата, да уважава стойностните личности?

- Не. Или поне в по-голямата си част. И това е следствие от многовековния манталитет на българина да се стреми не да живее, а да оцелява. Човек, който оцелява няма нужда от нищо друго освен от вода, храна и размножаване :) Такъв човек е подчинил Душата на Тялото си, а Духът му тъне в най-мрачната бездна на егоизма, а от тук и на самотата.

- Пожеланието ви към читателите на вестник „Зорница“

- Добре е да знаят, че още във времето, когато славяните не са били излезли от блатата на Севера и диваците от Изтока не са били опитомили конете си, ние сме имали своя култура и сме дали началото на европейската цивилизация. Да бъдат горди, че са българини, наследници на първите европейци.

Диета на Петър Димков

Една диета на Петър Димков за отслабване, от която много хора са доволни и я одобряват.

Известният български народен лечител е съставил и събирал много рецепти и знания за здравето. Освен това той е съставил и диети за отслабване. Една диета на Петър Димков за отслабване е била много високо оценена и нея избрахме да ви представим. Тя освен за отслабване е полезна и за здравето и е най-добра в бранша. Ползата от подобни диети е, че с тях се пречистват и кръвоносните съдове, така че след приключването ѝ, ако човек отново натрупа килограми все пак ще има някаква полза.

Ето и самата диета:

Първи ден. Храната се състои само от варени картофи без сол и други храни.

Втори ден. Може да се яде само кисело млякодо 3 кофички. За тези, които не го предпочитат поради непоносимост към него или по други причини могат да го заменят съсесено мляко. То се прави от овес като до сварите – 4 супени лъжици в 1 литър вода, варите докато семената се разпукнат. По желание може да се добави мед. Ако и това не ви хареса може да го замените с варена или печена тиква.

Трети ден. Цял ден се ядат сурови плодове и зеленчуци в количество – 1,5 кг. Да се има пред вид, че суровите плодове и зеленчуци не бива да се ядат заедно на едно ядене.

Четвърти ден. Яде се през целия ден тиква варена или печена или компот.

Пети ден. 3 броя варени яйца.

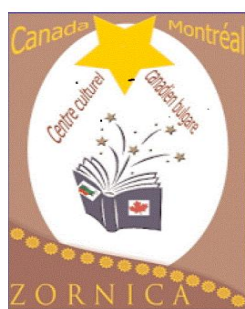
Шести ден. Отново сурови плодове и зеленчуци, но този път половин килограм.

Седми ден. Отново като ден втори – три кофички кисело мляко, а за тези, които не го предпочитат варено пиле 300 грама или варена или печена тиква.

Осми ден. Цял ден не се яде нищо, а само се пие минерална вода 1,5 литра.

За по-добри резултати препоръката е да се спазва тази диета на Петър Димков веднъж месечно и за да може да се поддържа това тегло, което е постигнато. За отслабване с повече килограми е добре да я приложите 4 седмици, може и да не са последователни.

Източник: lechitel.net

БЪЛГАРСКО УЧИЛИЩЕ "Св. Св. Кирил и Методий"

към културен център "Зорница" Монреал :3а 15 - та Учебна година- родено на 3.03.2002
- ученици (от 3 до 18 год. +) (514) 629 6951, ecole.zornica@gmail.com, www.mtlzornica.com

1 *** ЗАПИСВАНЕ в Българско училище в **LAVAL:** Събота, 03.10.2015 от 14.30 до 16.30 ч.

École d'éducation internationale de Laval, 5075 ch. du Souvenir chomedey, Laval, Qc, H7W 1E1
УЧЕБНА ЗАЛА- Учебните занятия започват на 11.10.2015 от 14.30 до 18 ч.
Паркинг - вдясно от сградата. Вход за Българското Училище - N: 19- в задната част на двора, като заобиколите училището отзад, отстраната на паркинга.
Зала - първата вдясно - N: 1038

2 *** Българско у-ще "Св.Св. Кирил и Методий" **BROSSARD:** е вече открито с първата група записани ученици и учебните занятия започват на 03.10.2015 от 10.00 до 13.30 ч. (Записванията продължават) всяка Събота, 03.10.2015 от 10.00 до 13.30 ч.

Centre Paroisse La résurrection, 2550 Asselin, Brossard, J4Z 3K7

	COTE des NEIGES	BROSSARD	LAVAL
СЪБОТА		Учебна Зала Centre Paroisse La résurrection 2550 Asselin, Brossard, J4Z 3K7 10.00 - 13.30 h	Учебна Зала École d'éducation internationale de Laval 5075 ch. du Souvenir chomedey, Laval, Qc, H7W 1E1 14.30 - 18.00 h
НЕДЕЛЯ	Учебните Зали на Българското Училище "Св. Св. Кирил и Методий" в сграда на Ville de Mtl 6767 Cote des Neiges, Montréal, QC, H3S 2T6 10.00 - 13.30 h		

* Утвърдена от Министерството на образованието и науката програма
(Български език-Литература + История-География)

* Учебни материали и помагала за всички възрасти * Специализирана учебна база * Квалифицирани учители * Признати д и п л о м и в България
Изучават се български стихове, песни, танци, народни обичаи и традиции.
Подготвят се театрални постановки и годишни тържества. Детска градина.

Училището предлага Специализирано обучение от професионалисти с дългогодишен опит по:

* МАТЕМАТИКА с подготовка и за секондер ecole.zornica@gmail.com
* РИСУВАНЕ + годишни Изложби и Конкурси dessin.zornica@gmail.com
* ПИАНО + годишни сценични изяви ecole.zornica@gmail.com
* БАЛЕТ+МОДЕРНИ ТАНЦИ+годишни сценични изяви ecole.zornica@gmail.com
* АНГЛИЙСКИ език за деца и възрастни + TOEFL-IELT english.zornica@gmail.com
* БЪЛГАРСКИ ЕЗИК ЗА ЧУЖДЕНЦИ ecole.zornica@gmail.com

* ТАНЦОВА група Български народни танци и Модерни танци **ИНСТРУМЕНТАЛНА ГРУПА**
"Зорница" tin.zornica@gmail.com * ТЕАТРАЛНА ГРУПА "Зорница" theatre.zornica@gmail.com

* богата БИБЛИОТЕКА-книги от всички жанрове, над 1000 тома
За абонамент : bibliotheque.zornica@gmail.com

*** **Centre culturel canadien-bulgare ZORNITZA** ***

Културен център «Зорница» обявява РЕЗУЛТАТИТЕ от КОНКУРСИТЕ (2015):

Конкурс за П О Е З И Я

Теми: 1. Език свещен на моите деди (Иван Вазов) = 9 участника
 2. Моят най-добър приятел! = 16 участника
 3. Любов към Учителя = 11 участника
 4. Любов към Родителя = 16 участника
 5. Усмивката на моето дете = 3 участника
 Общо = 55 участника

Комисия в състав:

1. Недялко Йорданов 2. Надежда Захаријева
 3. Елена Алекова 4. Здравка Евтимова

1 - ва НАГРАДА: ТАБЛЕТ ACER

ВИКТОР ПАСКОВ - ДОБРИЧ - Клуб «Литературна къща» -
«Борба за слово» - 17 год. ръководител: Генка Петрова

*****

Конкурс за Р И С У Н К А

Теми: 1. Този свят е тъй прекрасен! (Дамян Дамянов) 2. Моето семейство

Комисия в състав:

1. Светлин Русев 2. Георги Петров
 3. Николай Канев (Монреал) 4. Васил Ников (Монреал)

БЪЛГАРИЯ: 1 - ва НАГРАДА: ТАБЛЕТ ACER - ИВАЙЛО БОНЕВ - 11 год.
«Моето семейство» - Казанлък

КАНАДА: 1 - ва НАГРАДА: ТАБЛЕТ ACER - РАЯ КИРОВА - 7 год.
«Красотата на България» - Монреал

БУРГАС- Часно Основно Училище с изучаване на чужди езици»Бургас» - ръководител: Фани Иванова- Златомира Мострова = 4

ВАРНА- с. Николаевка, ОУ»Христо Ботев» - ръководител: Вяра Иванова, Директор» Павлина Иванова = 8

КАЗАНЛЪК- Школа по Изобр.изк. «Живопис» към Общински Детски комплекс - ОДК «Св.Иван Рилски» - ръководител: Галина Иванова = 11

ПЛОВДИВ- Детска градина «Деница»- ръководител: Милена Шишкова = 22

ПЛОВДИВ - УЧИЛИЩЕ «Патриарх Евтимий» - 1 клас- ръководител: Велка Славова = 15

СОФИЯ - Народно Читалища «Алеко Константинов» , ръководител: Ася Аксентиева = 16

СОФИЯ - СОУ »Иван Богоров»- ръководител: Елена Петрова = 6

Село ДРАГАНОВО - Г. Оряховица - ръководител: Йонка Стоянова = 6

ОТАВА - Българско Училище = 1

МОНРЕАЛ - Българско Училище «Св.Св.Кирил и Методий»- ръководител: Николай Кънев = 10

МОНРЕАЛ = 2

ГЕРМАНИЯ - град Саарбрюкен - Българско Училище «Васил Левски»- ръководител: Евелина Аврамова= 8

Общо = 109 участника

*****

ВСИЧКИ останали участници от България, получават СУВЕНИРИ от КАНАДА

ВСИЧКИ останали участници от Канада, получават БИЛЕТИ за Cosmodôme (pour vivre l'expérience des missions virtuelles interactive)

ОЧАКВАЙТЕ да видите в следващия брой Наградените рисунки и есета!

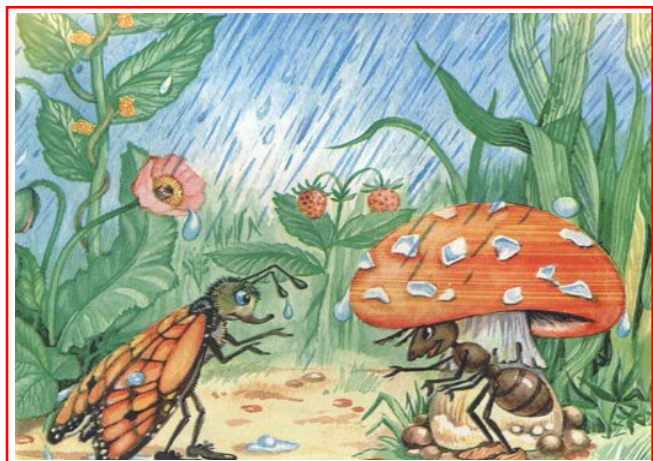

”ПОД ГЪБАТА”

<http://dechica.com/>

Веднъж силен дъжд застигнал мравката. Къде ли да се скрие? Мравката видяла на поляната малка гъбка, изтичала и се скрила под нейната шапка. Седнала под гъбата и зачакала да спре дъждът. А дъждът валил все по-силно и по-силно... Допълзя до гъбата мокра пеперуда:

-Мравчице, пусни ме под гъбата! Цялата се измокрих, не мога да летя!
-Как да те пусна?- казала мравката.- То и за мен самата няма място.
-Нищо. Все някак ще се сместим.
И мравката пушна пеперудата под гъбата.

Посместили се и пунали мишката под гъбата. А дъждът все валил и не спирал...
Край гъбата подскочил с плач врабчо:
-Намокриха ми се крилцата. Пуснете ме под гъбата да се поизсуша, да си почина, да изчакам дъжда.

-Тук и за нас няма място.
-Посместете се малко, моля ви!
Посместили се - намерило се място и за врабчо. Изскочил на полянката заек и видял гъбата:
-Скрийте ме!- викнал той.- Спасете ме! Кума лиса ме гони!

-Да не би да се крие тук?
-Къде може да се скрие?
Врътна лиса опашка и избягала. А в това време дъждът спрял и грейнало слънцето.
Всички радостно изскочили изпод гъбата.

Мравката се замислила и казала:
-Как стана така? Отначало за мен едва се намери място под гъбата, а после се наместиха петима.
-Ква-ха-ха! Ква-ха-ха!- изсмял се някой.
Всички погледнали нагоре - върху гъбата седяла жаба и се смеела:

А дъждът валил все по-силно...
Дотичала мишката:
-Пуснете ме под гъбата! Цялата съм вир-вода!
-Къде да те пуснем? Тук и за нас няма място.
-Сместете се малко!

-Горкият заек - казала мравката.- Хайде още да се посместим. Едва скрили заека, дотърпила се Кума лиса:
-Да сте видели заека?- попитала тя.
-Не сме го виждали.
Дошла Лисана по-близо и започнала да души:

-Ама, че сте! Гъбата...
И без да довърши избягала.
Всички погледнали гъбата и се сетили защо отначало било тясно за един, а после се намерило място за петима.
А вие сетихте ли се?

ЛИТЕРАТУРНА ВЕЧЕР посветена на ПЕТЯ ДУБАРОВА

30 октомври 2015, 19.00 часа
Културен Център "Зорница", 514 629 6951

Г А Р А Ж

§ Продажба на КОЛИ на много добри цени !!!
9610, boul. Gouin, O.

(438) 937 1888

БЪЛГАРСКИ ПОСЛОВИЦИ

Утрото е по-мъдро от вечерта.

Човек предполага, а Бог разполага.

Езикът кости няма, а кости троши.

На лъжата краката са къси.

Искаш ли голяма лъжица, вземи и голяма лопата!

Кажи ми какви са приятелите ти, за да ти кажа какъв си

МАЛКИ ОБЯВИ

Къща за почистване

За повече информация: Джуди

Тел.: (514) 737 6370

РЕКЛАМА

РЕКЛАМА

РЕКЛАМА

РЕКЛАМА

РЕКЛАМА

АДВОКАТ

ДИАНА ДИМИТРОВА

Гражданско- Вещно - Търговско-административно право
0888 - 214- 063

РЕКЛАМА